

FYRRI KRONÍKUBÓK

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29									

KAFLA 1

- A**dam, Set, Enos.
- ² Kenan, Mahalalel, Jared.
- ³ Henok, Methúsala, Lamek.
- ⁴ Nói, Sem, Kam og Jafet.
- ⁵ Synir Jafets voru: Gómer, Magóg, Madaí, Javan, Túbal, Mesek og Tíras.
- ⁶ Synir Gómers: Askenas, Rífat og Tógarma.
- ⁷ Synir Javans: Elísa, Tarsis, Kittar og Ródanítar.
- ⁸ Synir Kams: Kús, Mísraím, Pút og Kanaan.
- ⁹ Synir Kúss: Seba, Havíla, Sabta, Raema og Sabteka. Og synir Raema: Séba og Dedan.
- ¹⁰ Og Kús gat Nimrod. Hann tók að gjörast voldugur á jörðinni.
- ¹¹ Mísraím gat Lúdíta, Anamíta, Lehabíta, Naftúkíta,
- ¹² Patrúsíta, Kaslúkíta (þaðan eru komnir Filistar) og Kaftóríta.
- ¹³ Kanaan gat Sídon, frumgetning sinn, og Het,
- ¹⁴ og Jebúsíta, Amoríta, Gírgasíta,
- ¹⁵ Hevíta, Arkíta, Síníta,
- ¹⁶ Arvadíta, Semaríta og Hamatíta.
- ¹⁷ Synir Sems: Elam, Assúr, Arpaksad, Lúd, Aram, Ús, Húl, Geter og Mas.
- ¹⁸ Og Arpaksad gat Sela og Sela gat Eber.
- ¹⁹ Og Eber fæddust tveir synir. Hét annar Peleg, því að á hans dögum greindist fólkið á jörðinni, en bróðir hans hét Joktan.
- ²⁰ Og Joktan gat Almódad, Salef, Hasarmavet, Jara,
- ²¹ Hadóram, Úsal, Dikla,
- ²² Ebal, Abímael, Séba,
- ²³ Ófír, Havíla og Jóbab. Þessir allir voru synir Joktans.
- ²⁴ Sem, Arpaksad, Sela,
- ²⁵ Eber, Peleg, Reú,
- ²⁶ Serúg, Nahor, Tara,
- ²⁷ Abram, það er Abraham.
- ²⁸ Synir Abrahams: Ísak og Ísmael.
- ²⁹ Þetta er ættartal þeirra: Nebajót var frumgetinn sonur Ísmaels, þá Kedar, Adbeel,

Míbsam,

³⁰ Mísa, Dúma, Massa, Hadad, Tema,

³¹ Jetúr, Nafis og Kedma. Þessir voru synir Ísmaels.

³² Synir Ketúru, hjákonu Abrahams: Húnól Símrán, Joksán, Medan, Midían, Jísbak og Súa. Og synir Joksans voru: Séba og Dedan.

³³ Og synir Midíans: Efa, Efer, Hanok, Abída og Eldaa. Allir þessir voru niðjar Ketúru.

³⁴ Abraham gat Ísak. Synir Ísaks voru Esaú og Ísrael.

³⁵ Synir Esaú: Elífas, Regúel, Jehús, Jaelam og Kóra.

³⁶ Synir Elífas voru: Teman, Ómar, Sefí, Gaetam, Kenas, Timna og Amalek.

³⁷ Synir Regúels voru: Nahat, Sera, Samma og Missa.

³⁸ Og synir Seírs: Lótan, Sóbal, Síbeon, Ana, Díson, Eser og Dísan.

³⁹ Og synir Lótans: Hórí og Hómam, og systir Lótans var Timna.

⁴⁰ Synir Sóbals voru: Aljan, Manahat, Ebal, Sefí og Ónam. Og synir Síbeons: Aja og Ana.

⁴¹ Sonur Ana: Díson. Og synir Dísons: Hamran, Esban, Jítran og Keran.

⁴² Synir Esers voru: Bílhan, Saavan og Jaakan. Synir Dísans voru: Ús og Aran.

⁴³ Þessir eru þeir konungar, sem ríktu í Edómlandi, áður en konungar ríktu yfir Ísraelsmönnum: Bela, sonur Beórs, og hét borg hans Dínhaba.

⁴⁴ Og er Bela dó, tók Jóbab, sonur Sera frá Bosra, ríki eftir hann.

⁴⁵ Og er Jóbab dó, tók Húsam frá Temanítalandi ríki eftir hann.

⁴⁶ Og er Húsam dó, tók Hadad sonur Bedads ríki eftir hann. Hann vann sigur á Midíanítum á Móabsvöllum, og borg hans hét Avít.

⁴⁷ Og er Hadad dó, tók Samla frá Masreka ríki eftir hann.

⁴⁸ Og er Samla dó, tók Sál frá Rehóbót hjá Fljótinu ríki eftir hann.

⁴⁹ Og er Sál dó, tók Baal Hanan, sonur Akbórs, ríki eftir hann.

⁵⁰ Og er Baal Hanan dó, tók Hadad ríki eftir hann, og hét borg hans Pagí, en kona hans Mehetabeel, dóttir Madredar, dóttur Me-Sahabs.

⁵¹ Og Hadad dó. Og höfðingjar Edómíta voru: höfðinginn Timna, höfðinginn Alva, höfðinginn Jetet,

⁵² höfðinginn Oholíbama, höfðinginn Ela, höfðinginn Pínon,

⁵³ höfðinginn Kenas, höfðinginn Teman, höfðinginn Míbsar,

⁵⁴ höfðinginn Magdíel, höfðinginn Íram. Þessir voru höfðingjar Edómíta.

KAFLA 2

Þessir voru synir Ísraels: Rúben, Símeon, Leví og Júda, Íssakar og Sebúlón,

² Dan, Jósef og Benjamín, Naftalí, Gað og Asser.

³ Synir Júda: Ger, Ónan og Sela, þrír að tölu, er dóttir Súa, kanverska konan, ól honum. En Ger, frumgetinn sonur Júda, var vondur fyrir augliti Drottins, svo að Drottinn lét hann deyja.

⁴ Tamar tengdadóttir hans ól honum Peres og Sera. Synir Júda voru alls fimm.

⁵ Synir Peres: Hesron og Hamúl.

⁶ Synir Sera: Simrí, Etan, Heman, Kalkól og Dara - fimm alls.

⁷ Synir Karmí: Akar, sá er steypiti Ísrael í ógæfu með því að fara sviksamlega með hið bannfærða.

- ⁸ Og synir Etans: Asarja.
- ⁹ Og synir Hesrons, er fæddust honum: Jerahmeel, Ram og Kelúbaí.
- ¹⁰ Ram gat Ammínadab, og Ammínadab gat Nahson, höfuðsmann Júdamanna.
- ¹¹ Nahson gat Salma, Salma gat Bóas,
- ¹² Bóas gat Óbeð, Óbeð gat Ísaí.
- ¹³ Ísaí gat Elíab frumgetning sinn, þá Abínadab, Símea hinn þriðja,
- ¹⁴ Netaneel hinn fjórða, Raddaí hinn fimmta,
- ¹⁵ Ósem hinn sjötta, Davíð hinn sjöunda.
- ¹⁶ Og systur þeirra voru þær Serúja og Abígail, og synir Serúju voru: Abísaí, Jóab og Asahel, þrír að tölu.
- ¹⁷ En Abígail ól Amasa, og faðir Amasa var Jeter Ísmaelíti.
- ¹⁸ Kaleb, sonur Hesrons, gat börn við Asúbu konu sinni og við Jeríót. Þessir voru synir hennar: Jeser, Sóbab og Ardon.
- ¹⁹ Og er Asúba andaðist, gekk Kaleb að eiga Efrat og ól hún honum Húr,
- ²⁰ en Húr gat Úrí og Úrí gat Besaleel.
- ²¹ Síðan gekk Hesron inn til dóttur Makírs, föður Gíleaðs, og tók hana sér fyrir konu. Var hann þá sextíu ára gamall. Hún ól honum Segúb.
- ²² Og Segúb gat Jaír. Hann átti tuttugu og þrjár borgir í Gíleaðlandi.
- ²³ En Gesúrítar og Sýrlendingar tóku Jaírs-þorp frá þeim, Kenat og þorpin þar í kring, sextíu borgir alls. Allir þessir voru niðjar Makírs, föður Gíleaðs.
- ²⁴ Og eftir andlát Hesrons í Kaleb Efrata ól Abía kona hans honum Ashúr, föður Tekóa.
- ²⁵ Synir Jerahmeels, frumgetins sonar Hesrons: Ram, frumgetningurinn, og Búna, Óren, Ósem og Ahía.
- ²⁶ En Jerahmeel átti aðra konu, er Atara hét. Hún var móðir Ónams.
- ²⁷ Synir Rams, frumgetins sonar Jerahmeels: Maas, Jamín og Eker.
- ²⁸ Og synir Ónams voru: Sammaí og Jada; og synir Sammaí: Nadab og Abísúr.
- ²⁹ En kona Abísúrs hét Abíhaíl. Hún ól honum Akban og Mólíd.
- ³⁰ Og synir Nadabs voru: Seled og Appaím, en Seled dó barnlaus.
- ³¹ Og synir Appaíms: Jíseí, og synir Jíseí: Sesan, og synir Sesans: Ahelaí.
- ³² Og synir Jada, bróður Sammaí: Jeter og Jónatan, en Jeter dó barnlaus.
- ³³ Og synir Jónatans voru: Pelet og Sasa. Þessir voru niðjar Jerahmeels.
- ³⁴ Og Sesan átti enga sonu, heldur dætur einar. En Sesan átti egypskan þræl, er Jarha hét.
- ³⁵ Og Sesan gaf Jarha þræli sínum dóttur sína fyrir konu, og hún ól honum Attaí.
- ³⁶ Og Attaí gat Natan, Natan gat Sabat,
- ³⁷ Sabat gat Eflal, Eflal gat Óbeð,
- ³⁸ Óbeð gat Jehú, Jehú gat Asarja,
- ³⁹ Asarja gat Heles, Heles gat Eleasa,
- ⁴⁰ Eleasa gat Sísemaí, Sísemaí gat Sallúm,
- ⁴¹ Sallúm gat Jekamja og Jekamja gat Elísama.
- ⁴² Synir Kalebs, bróður Jerahmeels: Mesa, frumgetinn sonur hans - hann var faðir Sífs - svo og synir Maresa, föður Hebrons.
- ⁴³ Synir Hebrons voru: Kóra, Tappúa, Rekem og Sema.
- ⁴⁴ Og Sema gat Raham, föður Jorkeams, og Rekem gat Sammaí.

- ⁴⁵ En sonur Sammaí var Maon, og Maon var faðir að Bet Súr.
- ⁴⁶ Og Efa, hjákona Kalebs, ól Haran, Mósa og Gases, en Haran gat Gases.
- ⁴⁷ Synir Jehdaí: Regem, Jótam, Gesan, Pelet, Efa og Saaf.
- ⁴⁸ Maaka, hjákona Kalebs, ól Seber og Tírkana.
- ⁴⁹ Og enn ól hún Saaf, föður Madmanna, Sefa, föður Makbena og föður Gíbea, en dóttir Kalebs var Aksa.
- ⁵⁰ Þessir voru synir Kalebs. Synir Húrs, frumgetins sonar Efrata: Sóbal, faðir að Kirjat Jearím,
- ⁵¹ Salma, faðir að Betlehem, Haref, faðir að Bet Gader.
- ⁵² Og Sóbal, faðir að Kirjat Jearím, átti fyrir sonu: Haróe, hálf Menúhót
- ⁵³ og ættirnar frá Kirjat Jearím, svo og Jítríta, Pútíta, Súmatíta og Mísraíta. Frá þeim eru komnir Sóreatítar og Estaólítar.
- ⁵⁴ Synir Salma: Betlehem og Netófatítar, Atarót, Bet Jóab og helmingur Manatíta, það er Sóreíta,
- ⁵⁵ og ættir fræðimannanna, er búa í Jabes, Tíreatítar, Símeatítar og Súkatítar. Þetta eru Kínítar, er komnir eru frá Hammat, föður Rekabs ættar.

KAFLA 3

- Þ**essir eru synir Davíðs, er hann eignaðist í Hebron: Ammon, frumgetningurinn, við Akínóam frá Jesreel; annar var Daníel, við Abígail frá Karmel;
- ² hinn þriðji Absalon, sonur Maöku, dóttur Talmaí konungs í Gesúr; hinn fjórði Adónía, sonur Haggítar;
- ³ hinn fimmti Sefatja, við Abítal; hinn sjötti Jitream, við Eglu, konu sinni.
- ⁴ Sex fæddust honum í Hebron. Þar ríkti hann sjö ár og sex mánuði, en í Jerúsalem ríkti hann þrjátíu og þrjú ár.
- ⁵ Og þessa eignaðist hann í Jerúsalem: Símea, Sóbab, Natan og Salómon - fjóra alls - við Batsúa Ammíelsdóttur,
- ⁶ enn fremur Jíbhar, Elísama, Elífelet,
- ⁷ Nóga, Nefeg, Jafía,
- ⁸ Elísama, Eljada, Elífelet - níu alls.
- ⁹ Þetta eru allir synir Davíðs, að hjákvennasonum eigi meðtöldum. En systir þeirra var Tamar.
- ¹⁰ Sonur Salómons var Rehabeam, hans son var Abía, hans son Asa, hans son Jósafat,
- ¹¹ hans son Jóram, hans son Ahasía, hans son Jóas,
- ¹² hans son Amasía, hans son Asaría, hans son Jótam,
- ¹³ hans son Akas, hans son Hiskía, hans son Manasse,
- ¹⁴ hans son Amón, hans son Jósía.
- ¹⁵ Og synir Jósía voru: Jóhanan, frumgetningurinn, annar Jójakím, þriðji Sedekía, fjórði Sallúm.
- ¹⁶ Og synir Jójakíms: Jekonja, sonur hans; hans son var Sedekía.
- ¹⁷ Synir Jekonja, hins herleidda: Sealtíel, sonur hans,
- ¹⁸ Malkíram, Pedaja, Seneassar, Jekamja, Hósama og Nedabja.
- ¹⁹ Synir Pedaja voru: Serúbabel og Símeí, og synir Serúbabels: Mesúllam og Hananja. Systir þeirra var Selómít.

- ²⁰ Og enn fremur Hasúba, Óhel, Berekía, Hasadja, Júsab Hesed - fimm alls.
- ²¹ Synir Hananja voru: Pelatja og Jesaja, synir Refaja, synir Arnans, synir Óbadía, synir Sekanja.
- ²² Synir Sekanja voru: Semaja, og synir Semaja: Hattúa, Jígeal, Baría, Nearja og Safat - sex alls.
- ²³ Synir Nearja voru: Eljóenaí, Hiskía, Asríkam - þrír alls.
- ²⁴ En synir Eljóenaí voru: Hóðavja, Eljasíb, Pelaja, Akkúb, Jóhanan, Delaja, Ananí - sjö alls.

KAFLA 4

Synir Júda: Peres, Hesron, Karmí, Húr og Sóbal.

- ² En Reaja, sonur Sóbals, gat Jahat, Jahat gat Ahúmaí og Lahad. Þetta eru ættir Sóreatíta.
- ³ Þessir voru synir Etams: Jesreel, Jisma, Jídbas, en systir þeirra hét Haselelpóní.
- ⁴ Enn fremur Penúel, faðir Gedórs, og Eser, faðir Húsa. Þetta eru synir Húrs, frumburðar Efrata, föður að Betlehem.
- ⁵ Ashúr, faðir að Tekóa, átti tvær konur, Heleu og Naeru.
- ⁶ Og Naera ól honum Ahússam, Hefer, Temní og Ahastaríta. Þetta eru synir Naeru.
- ⁷ Og synir Heleu voru: Seret, Jísehar og Etnam.
- ⁸ En Kós gat Anúb, Sóbeba og ættir Aharhels, sonar Harúms.
- ⁹ En Jaebes var fyrir bræðrum sínum, og móðir hans nefndi hann Jaebes og mælti: "Ég hefi alið hann með harmkvælum."
- ¹⁰ Og Jaebes ákallaði Guð Ísraels og mælti: "Blessa þú mig og auk landi við mig, og verði hönd þín með mér, og bæg þú ógæfunni frá mér, svo að engin harmkvæli komi yfir mig." Og Guð veitti honum það, sem hann bað um.
- ¹¹ En Kelúb, bróðir Súha, gat Mehír. Hann er faðir Estóns.
- ¹² En Estón gat Bet Rafa, Pasea og Tehinna, föður að borg Nahasar; þetta eru Rekamenn.
- ¹³ Synir Kenas: Otníel og Seraja. Og synir Otníels: Hatat.
- ¹⁴ En Meonotaí gat Ofra, og Seraja gat Jóab, föður að Smiðadal, því að þeir voru smiðir.
- ¹⁵ Synir Kalebs Jefúnnesonar: Írú, Ela og Naam; synir Ela: Kenas.
- ¹⁶ Synir Jehalelels: Síf, Sífa, Tirja og Asareel.
- ¹⁷ Synir Esra: Jeter, Mered, Efer og Jalon. Og þessir eru synir Bitju, dóttur Faraós, er gekk að eiga Mered: Hún ól Mirjam, Sammaí og Jísba, föður Estemóa.
- ¹⁸ En kona hans, er var frá Júda, ól Jered, föður að Gedór, og Heber, föður að Sókó, og Jekútíel, föður að Sanóa.
- ¹⁹ Synir konu Hódía, systur Nahams: faðir Kegílu, Garmíta, Estemóa og Maakatíta.
- ²⁰ Synir Símons: Amnon, Rinna, Ben Hanan og Tílon; og synir Jíseí: Sóhet og sonur Sóhets.
- ²¹ Synir Sela, sonar Júda: Ger, faðir Leka, Laeda, faðir Maresa, og ættir baðmullarverkmannanna frá Bet Asbea,
- ²² enn fremur Jókím og mennirnir frá Kóseba, Jóas og Saraf, er unnu Móab og Jasúbí Lehem. Þetta eru fornar sögur.
- ²³ Þeir voru leirkerasmiðir og byggðu Netaím og Gedera. Hjá konungi, við þjónustu hans,

þar bjuggu þeir.

²⁴ Synir Símeons: Nemúel, Jamín, Jaríb, Sera, Sál.

²⁵ Hans sonur var Sallúm, hans son Mibsam, hans son Misma.

²⁶ Og synir Misma voru: Hammúel, sonur hans, hans son Sakkúr, hans son Símeí.

²⁷ Símeí átti sextán sonu og sex dætur, en bræður hans áttu eigi margt barna, og ætt þeirra varð eigi svo fjölmenn sem Júdamenn.

²⁸ Þeir bjuggu í Beerseba, Mólada, Hasar Súal,

²⁹ Bílha, Esem, Tólad,

³⁰ Betúel, Harma, Siklag,

³¹ Bet Markabót, Hasar Súsím, Bet Bíreí og Saaraím. Þetta voru borgir þeirra, þangað til Davíð tók ríki.

³² Og þorp þeirra voru: Etam, Ain, Rimmon, Tóken og Asan - fimm borgir,

³³ og auk þess öll þau þorp, er lágu kringum borgir þessar, allt til Baal. Þetta voru bústaðir þeirra, og höfðu þeir ættartal fyrir sig.

³⁴ Mesóbab, Jamlek, Jósa, sonur Amasja,

³⁵ Jóel, Jehú, sonur Jósíbjá, Serajasonar, Asíelssonar,

³⁶ og Eljóenaí, Jaakoba, Jesóhaja, Asaja, Adíel, Jesímíel og Benaja,

³⁷ Sísa, sonur Sifeí, Allonssonar, Jedajasonar, Simrísonar, Semajasonar;

³⁸ þessir menn sem hér eru nafngreindir, voru höfðingjar í ættum sínum, og hafa ættir þeirra orðið mjög fjölmennar.

³⁹ Og þeir fóru þaðan, er leið liggur til Gedór, allt þar til kemur austur fyrir dalinn, til þess að leita haglendis fyrir sauði sína.

⁴⁰ Og þeir fundu feitt og gott haglendi, og landrými var þar mikið, og rólegt var þar og friðsamlegt, því að þeir, er áður höfðu byggt þar, voru komnir af Kam.

⁴¹ Þá komu þeir, sem hér eru nafngreindir, á dögum Hiskía Júdakonungs, eyddu tjöldum þeirra og drápu Meúníta, sem þar voru, og gjöreyddu þeim allt fram á þennan dag og bjuggu þar eftir þá, því að þar var haglendi fyrir sauði þeirra.

⁴² Og af þeim Símeonsniðjum fóru fimm hundruð manns til Seírfjalla, og voru þeir Pelatja, Nearja, Refaja og Ússíel, synir Jíseí, fyrir þeim.

⁴³ Drápu þeir hinar síðustu leifar Amalekíta og bjuggu þar allt fram á þennan dag.

KAFLA 5

Synir Rúbens, frumgetnings Ísraels - því að frumgetningurinn var hann, en er hann hafði flekkað hvílu föður síns, var frumgetningsrétturinn veittur sonum Jósefs, sonar Ísraels (þó skyldu þeir eigi teljast frumgetnir í ættartölum);

² því að Júda var völdugastur bræðra sinna, og einn af niðjum hans varð höfðingi, en frumgetningsréttinn fékk Jósef -

³ synir Rúbens, frumgetins sonar Ísraels, voru Hanok, Pallú, Hesron og Karmí.

⁴ Synir Jóels: Semaja, sonur hans, hans son var Góg, hans son Símeí,

⁵ hans son Míka, hans son Reaja, hans son Baal,

⁶ hans son Beera, er Tílgat Pilneser Assýríukonungur herleiddi. Hann var höfðingi fyrir Rúbensniðjum.

⁷ Og frændur hans eftir ættum þeirra, eins og þeir voru skráðir í ættartölum eftir uppruna þeirra, voru: Hinn fyrsti var Jeíel, þá Sakaríá

- ⁸ og Bela Asasson, Semasonar, Jóelssonar. Hann bjó í Aróer og allt að Nebó og Baal Meon.
- ⁹ Og gegnt austri bjó hann allt að eyðimörkinni, er liggur í vestur frá Efratfljóti, því að þeir áttu hjarðir miklar í Gíleaðlandi.
- ¹⁰ En á dögum Sáls áttu þeir í ófriði við Hagríta, og er Hagrítar voru fallnir fyrir þeim, settust þeir að í tjöldum þeirra, er voru með allri austurhlið Gíleaðs.
- ¹¹ Niðjar Gaðs bjuggu andspænis þeim í Basanlandi, allt til Salka.
- ¹² Var Jóel helstur þeirra, þá Safam og Jaenaí og Safat í Basan.
- ¹³ Og frændur þeirra eftir ættum þeirra voru: Míkael, Mesúllam, Seba, Jóraí, Jaekan, Sía og Eber, sjö alls.
- ¹⁴ Þessir eru synir Abíhaíls, Húrisonar, Jaróasonar, Gíleaðssonar, Míkaelssonar, Jesísaísonar, Jahdósonar, Bússonar.
- ¹⁵ Var Ahí Abdíelsson, Gúnísonar, ætthöfðingi þeirra.
- ¹⁶ Og þeir bjuggu í Gíleað, í Basan og þorpunum umhverfis, og í öllum beitolöndum Sarons, svo langt sem þau náðu.
- ¹⁷ Þessir allir voru skráðir á dögum Jótams Júdakonungs og á dögum Jeróbóams Ísraelskonungs.
- ¹⁸ Rúbensniðjar, Gaðsniðjar og hálf kynkvísl Manasse, þeir er hraustir menn voru, báru skjöld og sverð, bentu boga og kunnu að hernaði, fjörutíu og fjögur þúsund, sjö hundruð og sextíu herfærir menn,
- ¹⁹ áttu í ófriði við Hagríta og við Jetúr, Nafís og Nódab.
- ²⁰ Og þeir fengu liðveislu gegn þeim, og Hagrítar og allir bandamenn þeirra gáfust þeim á vald. Því að meðan á bardaganum stóð, höfðu þeir hrópað til Guðs um hjálp, og bænheyrði hann þá, af því að þeir treystu honum.
- ²¹ Höfðu þeir burt með sér að herfangi hjarðir þeirra, fimmtíu þúsund úlfalda, tvö hundruð og fimmtíu þúsund sauði, tvö þúsund asna og hundrað þúsund manns.
- ²² Því að margir voru þeir, er voru lagðir sverði og féllu, því að ófriðurinn var háður að Guðs ráði. Bjuggu þeir þar eftir þá fram til herleiðingar.
- ²³ Þeir, er tilheyrðu hálfri Manassekynkvísl, bjuggu í landinu frá Basan til Baal Hermon og til Seír og Hermonfjalls. Voru þeir fjölmennir,
- ²⁴ og voru þessir ætthöfðingar þeirra: Efer, Jíseí, Elíel, Asríel, Jeremía, Hódavja og Jahdíel. Voru þeir kappar miklir og nafnkunnir menn, höfðingar í ættum sínum.
- ²⁵ En er þeir sýndu ótrúmennsku Guði feðra sinna og tóku fram hjá með guðum þjóðflokka þeirra, er fyrir voru í landinu, en Guð hafði eytt fyrir þeim,
- ²⁶ þá æsti Guð Ísraels reiði Púls Assýríukonungs og reiði Tílgat Pilnesers, Assýríukonungs, og herleiddi hann Rúbensniðja, Gaðsniðja og hálfa kynkvísl Manasse og flutti þá til Hala, Habór, Hara og Gósanfljóts, og er svo enn í dag.

KAFLA 6

Synir Leví: Gersom, Kahat og Merarí.

² Og synir Kahats: Amram, Jísehar, Hebron og Ússíel.

³ Og synir Amrams: Aron, Móse og Mirjam. Og synir Arons: Nadab, Abíhú, Eleasar og Ítamar.

⁴ Eleasar gat Pínehas, Pínehas gat Abísúa,

⁵ Abísúa gat Búkkí, Búkkí gat Ússí,

6 Ússí gat Serahja, Serahja gat Merajót,
7 Merajót gat Amarja, Amarja gat Ahítúb,
8 Ahítúb gat Sadók, Sadók gat Akímaas,
9 Akímaas gat Asarja, Asarja gat Jóhanan,
10 Jóhanan gat Asarja, hann sem var prestur í musterinu, er Salómon byggði í Jerúsalem.
11 En Asarja gat Amarja, Amarja gat Ahítúb,
12 Ahítúb gat Sadók, Sadók gat Sallúm,
13 Sallúm gat Hilkía, Hilkía gat Asarja,
14 Asarja gat Seraja, Seraja gat Jósadak.
15 En Jósadak fór burt, þegar Drottinn lét Nebúkadnesar herleiða Júdamenn og Jerúsalembúa.
16 Synir Leví: Gersom, Kahat og Merarí.
17 Og þessi eru nöfn á sonum Gersoms: Libní og Símeí.
18 Og synir Kahats voru: Amram, Jísehar, Hebron og Ússíel.
19 Synir Merarí: Mahelí og Músí. Og þessar eru ættir Levíta eftir ættfeðrum þeirra.
20 Frá Gersom eru komnir: Libní, sonur hans, hans son Jahat, hans son Simma,
21 hans son Jóa, hans son Íddó, hans son Sera, hans son Jeatraí.
22 Synir Kahats: Ammínadab, sonur hans, hans son Kóra, hans son Assír,
23 hans son Elkana, hans son Ebjasaf, hans son Assír,
24 hans son Tahat, hans son Úríel, hans son Ússía, hans son Sál.
25 Og synir Elkana: Amasaí og Ahímót,
26 hans sonur Elkana, hans son Sofaí, hans son Nahat,
27 hans son Elíab, hans son Jeróham, hans son Elkana.
28 Og synir Samúels voru: Jóel, frumgetningurinn, og hinn annar Abía.
29 Synir Merarí: Mahelí, hans son var Libní, hans son Símeí, hans son Ússa,
30 hans son Símea, hans son Haggía, hans son Asaja.
31 Þessir eru þeir, er Davíð skipaði til söngs í húsi Drottins, er örkin hafði fundið hæli.
32 Þjónuðu þeir við sönginn fyrir dyrum samfundatjalds-búðarinnar, uns Salómon reisti musteri Drottins í Jerúsalem, og gegndu þeir þjónustu sinni eftir reglum þeim, er fyrir þá voru lagðar.
33 Þessir eru þeir, er þjónustu þessari gegndu og synir þeirra: Af sonum Kahatíta: Heman, söngvarinn, Jóelsson, Samúelssonar,
34 Elkanasonar, Jeróhamssonar, Elíelssonar, Tóasonar,
35 Súfssonar, Elkanasonar, Mahatssonar, Amasaísonar,
36 Elkanasonar, Jóelssonar, Asaríasonar, Sefaníasonar,
37 Tahatssonar, Assírssonar, Ebjasafssonar, Kórasonar,
38 Jíseharssonar, Kahatssonar, Levísonar, Ísraelssonar.
39 Bróðir hans var Asaf, er stóð honum til hægri handar, Asaf Berekíason, Símeasonar,
40 Míkaelssonar, Baasejasonar, Malkíasonar,
41 Etnísonar, Serasonar, Adajasonar,
42 Etanssonar, Simmasonar, Simmeísonar,
43 Jahatssonar, Gersomssonar, Levísonar.
44 Og bræður þeirra, synir Merarí, stóðu til vinstri handar: Etan Kísíson, Abdísonar, Mallúkssonar,

- 45 Hasabjasonar, Amasjasonar, Hilkíasonar,
- 46 Amsísonar, Banísonar, Semerssonar,
- 47 Mahelísonar, Músísonar, Merarísonar, Levísonar.
- 48 Og bræður þeirra, levítarnir, voru settir yfir alla þjónustuna við musterbústað Guðs.
- 49 En Aron og synir hans fórnðu á brennifórnaaltarinu og reykelsisaltarinu og önnuðust öll störf í Hinu allrahelegasta og að friðþægja fyrir Ísrael - að öllu leyti eins og Móse, þjónn Guðs, hafði fyrirskipað.
- 50 Og þessir eru synir Arons: Eleasar, sonur hans, hans son Pínehas, hans son Abísúa,
- 51 hans son Búkkí, hans son Ússí, hans son Serahja,
- 52 hans son Merajót, hans son Amaría, hans son Ahítúb,
- 53 hans son Sadók, hans son Akímaas.
- 54 Þetta eru bústaðir þeirra, taldir eftir tjaldbúðum í héraði þeirra: Niðjum Arons, ætt Kahatíta - því að fyrsti hluturinn hlotnaðist þeim -
- 55 gáfu þeir Hebron í Júdalandi og beitolandið umhverfis hana.
- 56 En akurland borgarinnar og þorpin, er að henni lágu, gáfu þeir Kaleb Jefúnnesyni.
- 57 En sonum Arons gáfu þeir griðastaðinn Hebron, enn fremur Líbna og beitolandið, er að henni lá, Jattír og Estamóa og beitolandið, er að henni lá,
- 58 Hólon og beitolandið, er að henni lá, Debír og beitolandið, er að henni lá,
- 59 Asan og beitolandið, er að henni lá, og Bet Semes og beitolandið, er að henni lá.
- 60 Og frá Benjamínsættkvísl: Geba og beitolandið, er að henni lá, Allemet og beitolandið, er að henni lá, og Anatót og beitolandið, er að henni lá. Alls voru borgir þeirra þrettán, og beitolöndin, er að þeim lágu.
- 61 Aðrir synir Kahats fengu tíu borgir eftir hlutkesti frá ættum Efraímskynkvíslar og Danskynkvíslar og frá hálfri Manassekynkvísl.
- 62 En synir Gersoms fengu þrettán borgir eftir ættum þeirra frá Íssakarskynkvísl, Asserskynkvísl, Naftalíkynkvísl og frá Manassekynkvísl í Basan.
- 63 Synir Merarí fengu eftir hlutkesti tólf borgir eftir ættum þeirra, frá Rúbenskynkvísl, Gaðskynkvísl og frá Sebúlonskynkvísl.
- 64 Þannig gáfu Ísraelsmenn levítum borgirnar og beitolöndin, er að þeim lágu,
- 65 og þeir gáfu eftir hlutkesti frá kynkvísl Júdasona, frá kynkvísl Símeonssona og frá kynkvísl Benjamínssona þessar borgir, sem þeir nafngreindu.
- 66 Og að því er snertir ættir þeirra Kahatssona, þá fengu þeir borgir þær, er þeim hlotnuðust, frá Efraímskynkvísl.
- 67 Og þeir gáfu þeim griðastaðinn Síkem og beitolandið, er að henni lá, á Efraímfjöllum, enn fremur Geser og beitolandið, er að henni lá,
- 68 Jokmeam og beitolandið, er að henni lá, Bet Hóron og beitolandið, er að henni lá,
- 69 Ajalon og beitolandið, er að henni lá, og Gat Rimmon og beitolandið, er að henni lá.
- 70 Og frá hálfri Manassekynkvísl: Aner og beitolandið, er að henni lá, og Jíbleam og beitolandið, er að henni lá - fyrir ættir hinna Kahatssona.
- 71 Synir Gersoms fengu frá ætt hálftrar Manassekynkvíslar: Gólan í Basan og beitolandið, er að henni lá, og Astarót og beitolandið, er að henni lá.
- 72 Og frá Íssakarskynkvísl: Kedes og beitolandið, er að henni lá, Dabrat og beitolandið, er að henni lá,
- 73 Ramót og beitolandið, er að henni lá, og Anem og beitolandið, er að henni lá.
- 74 Og frá Asserskynkvísl: Masal og beitolandið, er að henni lá, Abdón og beitolandið, er að

henni lá,

⁷⁵ Húkok og beitolandið, er að henni lá, og Rehób og beitolandið, er að henni lá.

⁷⁶ Og frá Naftalíkyngvísl: Kedes í Galíl og beitolandið, er að henni lá, Hammót og beitolandið, er að henni lá, og Kirjataím og beitolandið, er að henni lá.

⁷⁷ Þeir synir Merarí, er enn voru eftir, fengu frá Sebúlonskyngvísl: Rimmónó og beitolandið, er að henni lá, og Tabór og beitolandið, er að henni lá.

⁷⁸ Og hinumegin Jórdanar, gegnt Jeríkó, fyrir austan Jórdan, fengu þeir frá Rúbenskyngvísl: Beser í eyðimörkinni og beitolandið, er að henni lá, Jahsa og beitolandið, er að henni lá,

⁷⁹ Kedemót og beitolandið, er að henni lá, og Mefaat og beitolandið, er að henni lá.

⁸⁰ Og frá Gaðskyngvísl: Ramót í Gíleað og beitolandið, er að henni lá, Mahanaím og beitolandið, er að henni lá,

⁸¹ Hesbon og beitolandið, er að henni lá, og Jaser og beitolandið, er að henni lá.

KAFLA 7

Synir Íssakars: Tóla, Púa, Jasúb og Simron - fjórir alls.

² Synir Tóla: Ússí, Refaja, Jeríel, Jahemaí, Jíbsam og Samúel. Voru þeir höfðingjar í ættum sínum í Tóla, kappar miklir í ættum sínum; voru þeir á dögum Davíðs tuttugu og tvö þúsund og sex hundruð að tölu.

³ Synir Ússí voru: Jísrahja; synir Jísrahja: Míkael, Óbadía, Jóel, Jissía, alls fimm ætthöfðingjar.

⁴ Og til þeirra töldust eftir ættum þeirra, eftir frændliði þeirra, hermannasveitir, þrjátíu og sex þúsund manns, því að þeir áttu margar konur og börn.

⁵ Og frændur þeirra, allar ættir Íssakars, voru kappar miklir. Töldust þeir alls vera áttatíu og sjö þúsundir.

⁶ Synir Benjamíns: Bela, Beker, Jedíael - þrír alls.

⁷ Og synir Bela: Esbón, Ússí, Ússíel, Jerímót og Írí, fimm alls. Voru þeir ætthöfðingjar og kappar miklir, og töldust þeir að vera tuttugu og tvö þúsund þrjátíu og fjórir.

⁸ Og synir Bekers: Semíra, Jóas, Elíeser, Eljóenaí, Omrí, Jeremót, Abía, Anatót og Alemet. Allir þessir voru synir Bekers.

⁹ Og þeir töldust eftir ættum sínum, ætthöfðingjum sínum, er voru kappar miklir, tuttugu þúsund og tvö hundruð.

¹⁰ Og synir Jedíael: Bílhan; og synir Bílhans: Jeús, Benjamín, Ehúð, Kenaana, Setan, Tarsis og Ahísahar.

¹¹ Allir þessir voru synir Jedíael, ætthöfðingjar, kappar miklir, seytján þúsund og tvö hundruð vígra manna.

¹² Súppím og Húppím voru synir Írs, en Húsím sonur Akers.

¹³ Synir Naftalí: Jahsíel, Gúní, Jeser og Sallúm, synir Bílu.

¹⁴ Synir Manasse: Asríel, er kona hans ól. Hin sýrlenska hjákona hans ól Makír, föður Gíleaðs.

¹⁵ Og Makír tók konu handa Húppím og Súppím, en systir hans hét Maaka. Hinn annar hét Selófhað, og Selófhað átti dætur.

¹⁶ Og Maaka, kona Makírs, ól son og nefndi hann Peres. En bróðir hans hét Seres, og synir hans voru Úlam og Rekem.

¹⁷ Og synir Úlams: Bedan. Þessir eru synir Gíleaðs Makírssonar, Manassesonar.

- ¹⁸ En Hammóleket systir hans ól Íshód, Abíeser og Mahela.
- ¹⁹ Og synir Semída voru: Ahjan, Sekem, Líkhí og Aníam.
- ²⁰ Synir Efraíms: Sútela, hans son var Bered, hans son Tahat, hans son Eleada, hans son Tahat,
- ²¹ hans son Sóbad, hans son Sútela, Eser og Elead, en Gat-menn, þeir er fæddir voru í landinu, drápu þá, er þeir fóru til þess að ræna hjörðum þeirra.
- ²² Þá harmaði Efraím faðir þeirra lengi, og bræður hans komu til þess að hugga hann.
- ²³ Og hann gekk inn til konu sinnar, og hún varð þunguð og ól son, og hann nefndi hann Bería, því að ógæfu hafði að borið í húsi hans.
- ²⁴ En dóttir hans var Seera. Hún byggði neðri og efri Bet Hóron og Ússen Seera.
- ²⁵ Og sonur hans var Refa og Resef. Hans son var Tela, hans son Tahan,
- ²⁶ hans son Laedan, hans son Ammíhúd, hans son Elísama,
- ²⁷ hans son Nún, hans son Jósúa.
- ²⁸ Óðal þeirra og bústaðir voru: Betel og þorpin umhverfis, austur að Naaran og vestur að Geser og þorpunum umhverfis, enn fremur Síkem og þorpin umhverfis til Aja og þorpanna umhverfis.
- ²⁹ Og í höndum Manassesona voru: Bet Sean og þorpin umhverfis, Taana og þorpin umhverfis, Megiddó og þorpin umhverfis, Dór og þorpin umhverfis. Þar bjuggu synir Jósefs, sonar Ísraels.
- ³⁰ Synir Assers: Jímna, Jísva, Jísví og Bería, og systir þeirra var Seera.
- ³¹ Og synir Bería: Heber og Malkíel. Hann er faðir Birsáíts.
- ³² En Heber gat Jaflet, Semer, Hótam og Súu, systur þeirra.
- ³³ Og synir Jaflets: Pasak, Bímehal og Asvat. Þessir voru synir Jaflets.
- ³⁴ Og synir Semers: Ahí, Róhga, Húbba og Aram.
- ³⁵ Og synir Helems, bróður hans: Sófa, Jímna, Seles og Amal.
- ³⁶ Synir Sófa voru: Súa, Harnefer, Súal, Berí, Jímra,
- ³⁷ Beser, Hód, Samma, Silsa, Jítran og Beera.
- ³⁸ Og synir Jeters: Jefúnne, Pispa og Ara.
- ³⁹ Og synir Úlla: Ara, Hanníel og Risja.
- ⁴⁰ Allir þessir voru synir Assers, ætthöfðingjar, frábærir kappar, höfðingjar meðal þjóðhöfðingja. Töldust þeir, er skráðir voru til herþjónustu, tuttugu og sex þúsundir manns.

KAFLA 8

Benjamín gat Bela, frumgetning sinn, annan Asbel, þriðja Ahra,

² fjórða Nóha, fimmta Rafa.

³ Og Bela átti að sonum: Addar, Gera, Abíhúd,

⁴ Abísúa, Naaman, Ahóa,

⁵ Gera, Sefúfan og Húram.

⁶ Þessir voru synir Ehúðs - þessir voru ætthöfðingjar Gebabúa, og þeir herleiddu þá til Manahat,

⁷ og Naaman, Ahía og Gera, hann herleiddi þá - hann gat Ússa og Ahíhúd.

⁸ Saharaím gat í Móabslandi, er hann hafði rekið þær frá sér, Húsím og Baöru konur sínar

- ⁹ Þá gat hann við Hódes konu sinni: Jóbab, Síbja, Mesa, Malkam,
¹⁰ Jeús, Sokja og Mirma. Þessir voru synir hans, ætthöfðingjar.
¹¹ Og við Húsím gat hann Abítúb og Elpaal.
¹² Og synir Elpaals voru: Eber, Míseam og Semer. Hann byggði Ónó og Lód og þorpin umhverfis.
¹³ Bería og Sema - þeir voru ætthöfðingjar Ajalonbúa, þeir ráku burt íbúana í Gat -
¹⁴ og Elpaal bróðir hans og Sasak og Jeremót.
¹⁵ Sebadja, Arad, Eder,
¹⁶ Míkael, Jispa og Jóha voru synir Bería.
¹⁷ Sebadja, Mesúllam, Hiskí, Heber,
¹⁸ Jísmeraí, Jíslía og Jóbab voru synir Elpaals.
¹⁹ Jakím, Síkrí, Sabdí,
²⁰ Elíenaí, Silletaí, Elíel,
²¹ Adaja, Beraja og Simrat voru synir Símeí.
²² Jíspan, Eber, Elíel,
²³ Abdón, Síkrí, Hanan,
²⁴ Hananja, Elam, Antótía,
²⁵ Jífdeja og Penúel voru synir Sasaks.
²⁶ Samseraí, Seharja, Atalja,
²⁷ Jaaresja, Elía og Síkrí voru synir Jeróhams.
²⁸ Þessir voru ætthöfðingjar í ættum sínum, höfðingjar. Þeir bjuggu í Jerúsalem.
²⁹ Í Gíbeon bjuggu: Jegúel, faðir að Gíbeon, og kona hans hét Maaka.
³⁰ Frumgetinn sonur hans var Abdón, þá Súr, Kís, Baal, Ner, Nadab,
³¹ Gedór, Ahjó og Seker.
³² En Míklót gat Símea. Einnig þeir bjuggu andspænis bræðrum sínum, hjá bræðrum sínum í Jerúsalem.
³³ Ner gat Kís, og Kís gat Sál, og Sál gat Jónatan, Malkísúa, Abínadab og Esbaal.
³⁴ Og sonur Jónatans var Meríbaal, og Meríbaal gat Míka,
³⁵ og synir Míka voru: Píton, Melek, Tarea og Akas.
³⁶ En Akas gat Jóadda, Jóadda gat Alemet, Asmavet og Simrí. Simrí gat Mósa,
³⁷ Mósa gat Bínea, hans son var Rafa, hans son Eleasa, hans son Asel.
³⁸ En Asel átti sex sonu. Þeir hétu: Asríkam, Bokrú, Ísmael, Searja, Óbadía og Hanan. Allir þessir voru synir Asels.
³⁹ Synir Eseks bróður hans voru: Úlam, frumgetningurinn, annar Jeús, þriðji Elífelet.
⁴⁰ Og synir Úlams voru kappar miklir, bogmenn góðir og áttu marga sonu og sonasonu, hundrað og fimmtíu alls. Allir þessir heyra til Benjamínssona.

KAFLA 9

Allir Ísraelsmenn voru skráðir í ættartölur. Eru þeir ritaðir í bók Ísraelskonunga. Og Júdamenn voru herleiddir til Babel sakir ótrúmennsku þeirra.

² En hinir fyrri íbúar, er voru í landeign þeirra og borgum, voru Ísraelsmenn, prestarnir, levítarnir og musterspjónarnir.

³ Og í Jerúsalem bjuggu menn af Júdasonum, Benjamínssonum, Efraímssonum og

Manassesonum:

⁴ Útaí Ammíhúðsson, Omrísonar, Imrísonar, Banísonar, er var af niðjum Peres, sonar Júda.

⁵ Og af Sílónítum: Asaja, frumgetningurinn og synir hans.

⁶ Og af niðjum Sera: Jegúel. Og bræður þeirra voru sex hundruð og níutíu alls.

⁷ Af Benjamínítum: Sallúm Mesúllamsson, Hóðavjasonar, Hassenúasonar,

⁸ enn fremur Jíbneja Jeróhamsson, Ela Ússíson, Míkrísonar, Mésúllam Sefatjason, Regúelssonar, Jíbnejasonar,

⁹ og bræður þeirra eftir ættum þeirra, níu hundruð fimmtíu og sex alls. Allir þessir menn voru ætthöfðingjar í ættum sínum.

¹⁰ Af prestunum: Jedaja, Jójaríb, Jakín

¹¹ og Asarja Hilkíason, Mesúllamssonar, Sadókssonar, Merajótssonar, Ahítúbssonar, höfuðsmaður yfir musteri Guðs.

¹² Enn fremur Adaja Jeróhamsson, Pashúrssonar, Malkíasonar, og Maesí Adíelsson, Jahserasonar, Mesúllamssonar, Mesillemítssonar, Immerssonar.

¹³ Og bræður þeirra, ætthöfðingjar, voru alls eitt þúsund, sjö hundruð og sextíu, dugandi menn til þess að gegna þjónustu við musteri Guðs.

¹⁴ Af levítunum: Semaja Hassúbsson, Asríkamssonar, Hasabjasonar, af Meraríniðjum.

¹⁵ Enn fremur Bakbakkar, Heres, Galal, Mattanja Míkason, Síkrísonar, Asafssonar,

¹⁶ og Óbadía Semajason, Galalssonar, Jedútúnssonar og Berekía Asason, Elkanasonar, er bjó í þorpum Netófatíta.

¹⁷ Hliðverðirnir: Sallúm, Akkúb, Talmon og Ahíman og bræður þeirra. Var Sallúm æðstur,

¹⁸ og gætir hann enn konungshliðsins gegnt austri. Þetta eru hliðverðirnir í hópi levíta.

¹⁹ En Sallúm Kóreson, Ebjasafssonar, Kórasonar, og bræður hans, er voru af ætt hans, Kóraítarnir, höfðu þjónustu á hendi, þar sem þeir gættu þröskulda tjaldsins. Höfðu feður þeirra gætt dyranna í herbúðum Drottins,

²⁰ og var Pínehas Eleasarsson forðum höfðingi þeirra. Drottinn sé með honum!

²¹ En Sakaría Meselemjason gætti dyra samfundatjalds-búðarinnar.

²² Alls voru þessir, er teknir voru til þess að vera dyraverðir, tvö hundruð og tólf. Voru þeir skráðir í ættartölur í þorpum sínum - höfðu þeir Davíð og Samúel, sjáandinn, skipað þá í embætti þeirra -,

²³ voru þeir og synir þeirra við hliðin á húsi Drottins, tjaldbúðinni, til þess að gæta þeirra.

²⁴ Stóðu hliðverðirnir gegnt hinum fjórum áttum, gegnt austri, vestri, norðri og suðri.

²⁵ En bræður þeirra, er bjuggu í þorpum sínum, áttu að koma inn við og við, sjö daga í senn, til þess að aðstoða þá,

²⁶ því að þeir, fjórir yfirhliðverðirnir, höfðu stöðugt starf á hendi. Þetta eru levítarnir. Þeir höfðu og umsjón með herbergjum og fjársjóðum Guðs húss,

²⁷ og héldu til um nætur umhverfis musteri Guðs, því að þeir áttu að halda vörð, og á hverjum morgni áttu þeir að ljúka upp.

²⁸ Og nokkrir þeirra áttu að sjá um þjónustuáhöldin. Skyldu þeir telja þau, er þeir báru þau út og inn.

²⁹ Og nokkrir skyldu sjá um áhöldin, og það öll hin helgu áhöld, og hveitimjölið, vínið og olíuna, reykelsið og kryddjurtirnar,

³⁰ og nokkrir af sonum prestanna skyldu gjöra smyrsl af kryddjurtunum,

³¹ en Mattitja, einum af levítum, frumgetningi Sallúms Kóraíta, var falinn pönnubaksturinn.

- ³² Og nokkrir af Kahatítum, bræðrum þeirra, skyldu sjá um raðsettu brauðin og leggja þau fram á hverjum hvíldardegi.
- ³³ Söngvararnir, ætthöfðingjar levíta, búa í herbergjunum, lausir við önnur störf, því að þeir hafa starfs að gæta dag og nótt.
- ³⁴ Þessir eru ætthöfðingjar levíta eftir ættum þeirra, höfðingjar. Þeir bjuggu í Jerúsalem.
- ³⁵ Í Gíbeon bjuggu: Jefel, faðir að Gíbeon, og kona hans hét Maaka.
- ³⁶ Og frumgetinn sonur hans var Abdón, þá Súr, Kís, Baal, Ner, Nadab,
- ³⁷ Gedór, Ahjó, Sakaríá og Miklót.
- ³⁸ En Miklót gat Símeam. Einnig þeir bjuggu andspænis bræðrum sínum, hjá bræðrum sínum í Jerúsalem.
- ³⁹ Ner gat Kís og Kís gat Sál, og Sál gat Jónatan, Malkísúa, Abínadab og Esbaal.
- ⁴⁰ Og sonur Jónatans var Meríbaal, og Meríbaal gat Míka.
- ⁴¹ Og synir Míka voru: Pítón, Melek, Tahrea og Akas.
- ⁴² En Akas gat Jaera, Jaera gat Alemet, Asmavet og Simrí, en Simrí gat Mósa,
- ⁴³ Mósa gat Bínea. Hans son var Refaja, hans son Eleasa, hans son Asel.
- ⁴⁴ En Asel átti sex sonu. Þeir hétu: Asríkam, Bokrú, Ísmael, Searja, Óbadía, Hanan. Þessir eru synir Asels.

KAFLA 10

Filistar höfðu lagt til orustu við Ísrael. Höfðu Ísraelsmenn flúið fyrir Filistum, og lágu margir fallnir á Gilbóafjalli.

- ² Og Filistar eltu Sál og sonu hans og felldu Jónatan, Abínadab og Malkísúa, sonu Sáls.
- ³ Var nú gjörð hörð atлага að Sál, og höfðu bogmenn komið auga á hann. Varð hann þá hræddur við bogmennina.
- ⁴ Þá sagði Sál við skjaldsvein sinn: "Bregð þú sverði þínu og legg mig í gegn með því, svo að óumskornir menn þessir komi ekki og fari háðulega með mig." En skjaldsveinninn vildi ekki gjöra það, því að hann var mjög hræddur. Þá tók Sál sverðið og lét fallast á það.
- ⁵ Og er skjaldsveinninn sá, að Sál var dauður, þá lét hann og fallast á sverð sitt og dó.
- ⁶ Þannig létu þeir líf sitt, Sál, synir hans þrír og allir ættmenn hans. létu þeir lífið saman.
- ⁷ Þegar allir Ísraelsmenn þeir er á sléttlendinu bjuggu, sáu, að Ísraelsmenn voru flúnir, og Sál og synir hans fallnir, þá yfirgáfu þeir borgir sínar og lögðu á flóttu. Og Filistar komu og settust að í þeim.
- ⁸ Daginn eftir komu Filistar að ræna valinn. Fundu þeir þá Sál og sonu hans þrjá fallna á Gilbóafjalli.
- ⁹ Flettu þeir hann klæðum og tóku höfuð hans og herklæði og gjörðu sendimenn um allt Filistaland til þess að flytja skurðgoðum sínum og lýðnum gleðitíðindin.
- ¹⁰ Og þeir lögðu vopn hans í hof guðs síns, en hauskúpu hans festu þeir upp í hofi Dagóns.
- ¹¹ Þegar allir þeir, er bjuggu í Jabes í Gíleað, fréttu allt það, er Filistar höfðu gjört við Sál,
- ¹² þá tóku sig til allir vopnfærir menn, tóku lík Sáls og lík sona hans og fluttu þau til Jabes. Síðan jörðuðu þeir bein þeirra undir eikinni í Jabes og föstuðu í sjö daga.
- ¹³ Þannig lét Sál líf sitt sakir ótrúmennsku sinnar við Drottin, sakir þess að hann eigi

varðveitti boð Drottins, og einnig sakir þess, að hann hafði gengið til fréttu við vofu,
¹⁴ en við Drottin hafði hann eigi gengið til fréttu. Hann lét hann þess vegna deyja, en konungdóminn hverfa undir Davíð Ísaíson.

KAFLA 11

Þá söfnuðust allir Ísraelsmenn til Davíðs í Hebron og sögðu: "Sjá, vér erum hold þitt og bein!

² Þegar um langa hríð, meðan Sál var konungur, hefir þú verið fyrir Ísrael, bæði þegar hann lagði af stað í stríð og þegar hann kom heim. Auk þess hefir Drottinn, Guð þinn, við þig sagt: „Þú skalt vera hirðir þjóðar minnar Ísraels, og þú skalt vera höfðingi yfir þjóð minni Ísrael!"

³ Þá komu allir öldungar Ísraels til konungsins í Hebron, og Davíð gjörði við þá sáttmála í Hebron, frammi fyrir augliti Drottins, og þeir smurðu Davíð til konungs yfir Ísrael eftir orði Drottins fyrir munn Samúels.

⁴ Og Davíð og allur Ísrael fór til Jerúsalem, það er Jebús, og þar voru Jebúsítar landsbúar.

⁵ Þá sögðu Jebúsbúar við Davíð: "Þú munt eigi komast hér inn!" En Davíð tók vígið Síon, það er Davíðsborg.

⁶ Þá mælti Davíð: "Hver sá, er fyrstur vinnur sigur á Jebúsítum, skal verða höfuðsmaður og herforingi!" Gekk þá fyrstur upp Jóab Serújason og varð höfuðsmaður.

⁷ Því næst settist Davíð að í víginu, fyrir því nefndu menn það Davíðsborg.

⁸ Og hann víggirti borgina allt í kring, frá Milló og alla leið umhverfis, en aðra hluta borgarinnar hressti Jóab við.

⁹ Og Davíð efldist meir og meir, og Drottinn allsherjar var með honum.

¹⁰ Þessir eru helstir kappar Davíðs, er öfluglega studdu hann til konungstignar, ásamt öllum Ísrael, til þess að gjöra hann að konungi samkvæmt boði Drottins til Ísraels.

¹¹ Og þetta er talan á köppum Davíðs: Jasóbeam Hakmóníson, höfðingi þeirra þriggja. Hann veifaði spjóti sínu yfir þrjú hundruð vegnum í einu.

¹² Honum næstur er Eleasar Dódóson, Ahóhíti. Hann var meðal kappanna þriggja.

¹³ Hann var með Davíð í Pas Dammím, en Filistar höfðu safnast þar saman til orustu. En þar var akurspilda, alsprottin byggj. En er fólkið flýði fyrir Filistum,

¹⁴ námu þeir staðar í spildunni miðri, náðu henni og unnu sigur á Filistum. Veitti Drottinn þannig mikinn sigur.

¹⁵ Einu sinni fóru þrír af höfðingjunum þrjátíu til Davíðs í hamrinum, í Adúllamvígínu, en her Filista lá í herbúðum í Refaímdal.

¹⁶ Þá var Davíð í víginu, en varðsveit Filista var þá í Betlehem.

¹⁷ Þá þyrsti Davíð og sagði: "Hver vill sækja mér vatn í brunninn í Betlehem, sem er þar við hliðið?"

¹⁸ Þá brutust þeir þrír gegnum herbúðir Filista, jusu vatn úr brunninum í Betlehem, sem er þar við hliðið, tóku það og færðu Davíð. En Davíð vildi ekki drekka það, heldur dreypti því Drottni til handa

¹⁹ og mælti: "Guð minn láti það vera fjarri mér að gjöra slíkt. Ætti ég að drekka blóð þessara manna, er hættu lífi sínu, því að með því að hætta lífi sínu sóttu þeir það." Og hann vildi ekki drekka það. Þetta gjörðu kapparnir þrír.

²⁰ Abísaí, bróðir Jóabs, var fyrir þeim þrjátíu. Hann veifaði spjóti sínu yfir þrjú hundruð vegnum og var frægur meðal þeirra þrjátíu.

- ²¹ Af þeim þrjátíu var hann í heiðri hafður og var foringi þeirra, en til jafns við þá þrjá komst hann ekki.
- ²² Benaja Jójadason, hraustmenni, frægur fyrir afreksverk sín, var frá Kabseel. Hann drap báða sonu Aríels frá Móab. Hann sté ofan í brunn og drap þar ljón einn dag, er snjóað hafði.
- ²³ Hann drap og egypskan mann tröllaukinn, fimm álna háan. Egyptinn hafði spjót í hendi, digurt sem vefjarlíf, en hann fór á móti honum með staf, reif spjótið úr hendi Egyptans og drap hann með hans eigin spjóti.
- ²⁴ Þetta gjörði Benaja Jójadason. Hann var frægur meðal kappanna þrjátíu.
- ²⁵ Af þeim þrjátíu var hann í heiðri hafður, en til jafns við þá þrjá komst hann ekki. Davíð setti hann yfir lífvörð sinn.
- ²⁶ Og hraustu kapparnir voru: Asahel, bróðir Jóabs, Elhanan Dódóson frá Betlehem,
- ²⁷ Sammót frá Harór, Heles frá Palon,
- ²⁸ Íra Íknesson frá Tekóa, Abíeser frá Anatót,
- ²⁹ Sibbekai frá Húsa, Ílai frá Ahó,
- ³⁰ Maharaí frá Netófa, Heled Baanason frá Netófa,
- ³¹ Íttaí Ríbaíson frá Gíbeu í Benjamíns ættkvísl, Benaja frá Píraton,
- ³² Húraí frá Nahale Gaas, Abíel frá Araba,
- ³³ Asmavet frá Bahúrím, Eljahba frá Saalbón,
- ³⁴ Hasem frá Gíson, Jónatan Sageson frá Harar,
- ³⁵ Ahíam Sakarsson frá Harar, Elífal Úrsson,
- ³⁶ Hefer frá Mekera, Ahía frá Palon,
- ³⁷ Hesró frá Karmel, Naaraí Esbaíson,
- ³⁸ Jóel, bróðir Natans, Míbhar Hagríson,
- ³⁹ Selek Ammóníti, Nahraí frá Beerót, skjaldsveinn Jóabs Serújusonar,
- ⁴⁰ Íra frá Jattír, Gareb frá Jattír,
- ⁴¹ Úría Hetíti, Sabad Ahlaíson,
- ⁴² Adína Sísason, niðji Rúbens, höfðingi Rúbensniðja, og þrjátíu manns með honum,
- ⁴³ Hanan Maakason og Jósafat frá Meten,
- ⁴⁴ Ússía frá Astera, Sama og Jeíel Hótamssynir frá Aróer,
- ⁴⁵ Jedíael Simríson og Jóha Tísíti, bróðir hans,
- ⁴⁶ Elíel frá Mahanaím og Jeríbaí og Jósavja Elnaamssynir og Jítma Móabíti,
- ⁴⁷ Elíel, Óbeð og Jaasíel frá Mesóbaja.

KAFLA 12

Þessir eru þeir, er komu til Davíðs í Siklag, er hann var landflótti fyrir Sál Kíssyni. Voru og þeir meðal kappanna, er veittu honum vígsgengi.

² Höfðu þeir boga að vopni og voru leiknir að slöngva steinum með hægri og vinstri hendi og að skjóta örvum af boga: Af frændum Sáls, af Benjamínítum:

³ Ahíeser höfuðsmaður og Jóas, Hassemaasynir frá Gíbeu, Jesíel og Pelet Asmavetssynir, Beraka og Jehú frá Anatót,

⁴ Jismaja frá Gíbeon, kappi meðal þeirra þrjátíu og foringi þeirra þrjátíu, Jeremía, Jehasíel, Jóhanan og Jósabad frá Gedera,

- ⁵ Elúsaí, Jerímót, Bealja, Semarja og Sefatja frá Haríf,
- ⁶ Elkana, Jissía, Asareel, Jóeser og Jasóbeam Kóraítar,
- ⁷ Jóela og Sebadja Jeróhamssynir frá Gedór.
- ⁸ Af Gaðítum gengu kappar miklir, hermenn, búnir til bardaga, er skjöld báru og spjót, í lið með Davíð í fjallvígínu í eyðimörkinni. Voru þeir ásýndum sem ljón og fráir sem skógargeitur á fjöllum.
- ⁹ Var Eser höfðingi þeirra, annar var Óbadía, þriðji Elíab,
- ¹⁰ fjórði Mismanna, fimmti Jeremía,
- ¹¹ sjötti Attaí, sjöundi Elíel,
- ¹² áttundi Jóhanan, níundi Elsabad,
- ¹³ tíundi Jeremía, ellefti Makbannaí.
- ¹⁴ Þessir voru af niðjum Gaðs, og voru þeir hershöfðingjar. Var hinn minnsti þeirra einn saman hundrað manna maki, en hinn mesti þúsund.
- ¹⁵ Þessir voru þeir, er fóru yfir Jórdan í fyrsta mánuðinum, er hún flóði yfir alla bakka, og stöktu burt öllum dalbyggjum til austurs og vesturs.
- ¹⁶ En nokkrir af Benjamíns- og Júdaniðjum komu til Davíðs í fjallvígið.
- ¹⁷ Gekk Davíð þá út til þeirra, tók til máls og sagði við þá: "Ef þér komið til mín með friði til þess að veita mér lið, þá vil ég fúslega gjöra bandalag við yður, en ef þér komið til að svíkja mig í hendur óvinum mínum, þótt ég hafi ekkert illt aðhafst, þá sjái Guð feðra vorra það og hegni."
- ¹⁸ Þá kom andi yfir Amasaí, höfðingja fyrir hinum þrjátíu, og mælti hann: "Þínir erum vér, Davíð, og með þér, þú Ísaísonur. Heill, heill sé þér, og heill liðsmönnum þínum, því að Guð þinn hjálpar þér." Tók þá Davíð við þeim og gjörði þá að foringjum fyrir sveit sinni.
- ¹⁹ Af Manasse gengu í lið með Davíð, þá er hann fór með Filistum til bardaga við Sál - þó liðsinntu þeir þeim ekki, því að höfðingjar Filista réðu ráðum sínum, sendu hann burt og sögðu: "Hann kynni að ganga í lið með Sál, herra sínum, og gæti það orðið vor bani" -
- ²⁰ þegar hann kom til Siklag, þá gengu í lið með honum af Manasse: Adna, Jósabad, Jedíael, Míkael, Jósabad, Elíhú og Silletaí, þúsundhöfðingjar Manasse.
- ²¹ Veittu þessir Davíð lið gegn ræningjaflokkum, því að allir voru þeir kappar miklir, og urðu þeir foringjar í hernum.
- ²² Því að dag frá degi komu menn til liðs við Davíð, uns herinn var mikill orðinn sem guðsher.
- ²³ Þetta er manntal á höfðingjum þeirra hertygjaðra manna, er komu til Davíðs í Hebron til þess að fá honum í hendur konungdóm Sáls eftir boði Drottins:
- ²⁴ Júdamenn, er skjöld báru og spjót, voru 6.800 herbúinna manna.
- ²⁵ Af Símeonsniðjum 7.100 hraustir hermenn.
- ²⁶ Af Levíniðjum: 4.600
- ²⁷ og auk þess Jójada, höfðingi Aronsættar, og 3.700 manns með honum.
- ²⁸ Og Sadók, ungur maður, hinn mesti kappi. Voru 22 herforingjar í ætt hans.
- ²⁹ Af Benjamínsniðjum, frændum Sáls, voru 3.000, en allt til þessa héldu flestir þeirra trúnað við ætt Sáls.
- ³⁰ Af Efraímsniðjum 20.800 nafnkunnra manna í ættum sínum.
- ³¹ Af hálfri Manassekynkvísl 18.000 manna, er nafngreindir voru til þess að fara og taka Davíð til konungs.
- ³² Af Íssakarsniðjum, er báru skyn á tíðir og tíma, svo að þeir vissu, hvað Ísrael skyldi

hafast að, 200 höfðingjar, og lutu allir frændur þeirra boði þeirra.

³³ Af Sebúlon gengu í herinn 50.000 vígra manna, er höfðu alls konar hervopn, allir með einum huga til þess að hjálpa.

³⁴ Af Naftalí fóru þúsund höfðingjar og með þeim 37.000 manna, er skjöld báru og spjót.

³⁵ Af Dansniðjum 28.600 manna, er búnir voru til bardaga.

³⁶ Af Asser gengu í herinn 40.000 vígra manna.

³⁷ Af þeim hinumegin Jórdanar, af Rúbensniðjum, Gaðsniðjum og hálfri ættkvísl Manasse: 120.000 manna, með alls konar vopn til hernaðar.

³⁸ Allir þessir hermenn, er skipaðir voru í fylkingu, komu samhuga til Hebron til þess að taka Davíð til konungs yfir allan Ísrael. Voru og allir aðrir Ísraelsmenn samhuga í því að taka Davíð til konungs.

³⁹ Og þeir dvöldust þar þrjá daga hjá Davíð og neyttu matar og drykkjar, því að frændur þeirra höfðu búið þeim beina.

⁴⁰ Auk þess færðu þeir, er bjuggu í nágrenni við þá, allt að Íssakar, Sebúlon og Naftalí, vistir á ösnum, úlföldum, múlum og nautum, mjölmot, fíkjukökur, rúsínukökur, vín, olíu og naut og sauði í ríkum mæli, því að gleði var í Ísrael.

KAFLA 13

Davíð ráðgaðist um við þúsundhöfðingjana og við hundraðshöfðingjana, við alla höfðingjana.

² Og Davíð mælti við Ísraelssöfnuð: "Ef yður líkar svo, og virðist það vera komið frá Drottni, Guði vorum, þá skulum vér senda til frænda vorra, sem eftir eru orðnir í öllum héruðum Ísraels, svo og til prestanna og levítanna í borgunum með beitolöndunum, er að þeim liggja, og skulu þeir safnast til vor.

³ Skulum vér sækja örk Guðs vors, því að á dögum Sáls höfum vér ekki spurt um hana."

⁴ Svaraði þá allur söfnuður, að svo skyldi gjöra, því að öllum lýðnum leist þetta rétt vera.

⁵ Kallaði þá Davíð saman allan Ísrael, frá Síhór í Egyptalandi, allt þar til, er leið liggur til Hamat, til þess að flytja örk Guðs frá Kirjat Jearím.

⁶ Og Davíð og allur Ísrael fór til Baala, til Kirjat Jearím, sem er í Júda, til þess að flytja þaðan örk Guðs, sem kennd er við nafn Drottins, hans, sem situr uppi yfir kerúbunum.

⁷ Og þeir óku örk Drottins á nýjum vagni úr húsi Abínadabs, og stýrðu þeir Ússa og Ahjó vagninum.

⁸ Og Davíð og allur Ísrael dansaði fyrir Guði af öllum mætti, með söng, gígjum, hörpum, bumbum, skálabumbum og lúðrum.

⁹ En er komið var að preskivelli Kídons, rétti Ússa út höndina til þess að grípa í örkina, því að slakað hafði verið á taumhaldinu við akneytin.

¹⁰ Þá upptendraðist reiði Drottins gegn Ússa, og hann laust hann þar, af því að hann hafði gripið hendi sinni í örkina, og dó hann þar fyrir augliti Guðs.

¹¹ En Davíð féll það þungt, að Drottinn hafði lostið Ússa svo hart, og hefir þessi staður verið nefndur Peres Ússa allt fram á þennan dag.

¹² Davíð varð hræddur við Guð á þeim degi og sagði: "Hvernig má ég þá flytja örk Guðs til mín?"

¹³ Og Davíð flutti ekki örkina til sín í Davíðsborg, heldur sneri hann með hana til húss

14 Og örk Guðs var þrjá mánuði í húsi Óbeð Edóms, í húsi hans, og Drottinn blessaði hús Óbeð Edóms og allt það, er hans var.

KAFLA 14

Híram, konungur í Týrus, gjörði menn á fund Davíðs og sendi honum sedrustré, steinhöggvara og trésmíði til þess að reisa höll handa honum.

2 Davíð kannaðist þá við, að Drottinn hefði staðfest konungdóm hans yfir Ísrael, að konungdómur sinn væri hátt upp hafinn fyrir sakir þjóðar hans, Ísraels.

3 Davíð tók sér enn konur í Jerúsalem, og Davíð gat enn sonu og dætur.

4 Þetta eru nöfn þeirra sona, sem hann eignaðist í Jerúsalem: Sammúa, Sóbab, Natan, Salómon,

5 Jíbhar, Elísúa, Elpelet,

6 Nóga, Nefeg, Jafía,

7 Elísama, Beeljada og Elífelet.

8 Þegar Filistar heyrðu, að Davíð væri smurður til konungs yfir allan Ísrael, lögðu allir Filistar af stað að leita Davíðs. Og er Davíð frétti það, fór hann í móti þeim.

9 Og Filistar komu og dreifðu sér um Refaímdal.

10 Þá gekk Davíð til fréttu við Guð og sagði: "Á ég að fara móti Filistum? Munt þú gefa þá í hendur mér?" Drottinn svaraði honum: "Far þú, ég mun gefa þá í hendur þér."

11 Héldu þeir þá til Baal Perasím. Og Davíð vann þar sigur á þeim, og Davíð sagði: "Guð hefir látið mig skola burt óvinum mínum, eins og þegar vatn ryður sér rás." Fyrir því var sá staður nefndur Baal Perasím.

12 En þeir létu þar eftir guði sína, og voru þeir brenndir á báli að boði Davíðs.

13 Filistar komu aftur og dreifðu sér um dalinn.

14 Þá gekk Davíð enn til fréttu við Guð, og Guð svaraði honum: "Far þú eigi í móti þeim. Far þú í bug og kom að baki þeim og ráð á þá fram undan bakatrjánum.

15 Og þegar þú heyrir þyt af ferð í krónum bakatrjáanna, þá skalt þú leggja til orustu, því að þá fer Guð fyrir þér til þess að ljósta her Filista."

16 Og Davíð gjörði eins og Guð bauð honum og vann sigur á her Filista frá Gíbeon til Geser.

17 Og frægð Davíðs barst um öll lönd, og Drottinn lét ótta við hann koma yfir allar þjóðir.

KAFLA 15

Davíð byggði hús handa sér í Davíðsborg, og hann bjó stað handa örk Guðs og reisti tjald fyrir hana.

2 Þá sagði Davíð: "Enginn má bera örk Guðs nema levítarnir, því að þá hefir Drottinn valið til þess að bera örk Guðs og til þess að þjóna sér að eilífu."

3 Síðan stefndi Davíð öllum Ísrael saman til Jerúsalem til þess að flytja örk Drottins á sinn stað, þann er hann hafði búið handa henni.

4 Og Davíð stefndi saman niðjum Arons og levítunum:

5 Af Kahatsniðjum: Úríel, er var þeirra helstur, og frændum hans, hundrað og tuttugu alls.

6 Af Meraríniðjum: Asaja, er var þeirra helstur, og frændum hans, tvö hundruð og tuttugu

alls.

⁷ Af Gersómsniðjum: Jóel, er var þeirra helstur, og frændum hans, hundrað og þrjátíu alls.

⁸ Af Elísafansniðjum: Semaja, er var þeirra helstur, og frændum hans, tvö hundruð alls.

⁹ Af Hebronsniðjum: Elíel, er var þeirra helstur, og frændum hans, áttatíu alls.

¹⁰ Af Ússíelsniðjum: Ammínadab, er var þeirra helstur, og frændum hans, hundrað og tólf alls.

¹¹ Síðan kallaði Davíð á Sadók og Abjatar presta og Úríel, Asaja, Jóel, Semaja, Elíel og Ammínadab levíta,

¹² og mælti við þá: "Þér eruð ætthöfðingjar levíta. Helgið yður og frændur yðar og flytjið örk Drottins, Ísraels Guðs, á þann stað, er ég hefi búið handa henni.

¹³ Af því að þér voruð eigi við hið fyrra skipti, hefir Drottinn Guð vor lostið oss, af því að vér leituðum hans eigi svo sem vera bar."

¹⁴ Þá helguðu prestarnir og levítarnir sig til þess að flytja örk Drottins, Ísraels Guðs, upp eftir.

¹⁵ Síðan báru niðjar levíta örk Guðs, eins og Móse hafði fyrirskipað eftir boði Drottins, á stöngum á herðum sér.

¹⁶ Því næst bauð Davíð höfðingjum levíta að setja frændur þeirra, söngmennina, með hljóðfærum þeirra, hörpum, gígjum og skálabumbum, til þess að þeir skyldu láta fagnaðarglaum kveða við.

¹⁷ Settu levítar til þess Heman Jóelsson, og af frændum hans Asaf Berekíason, og af Meraríniðjum, frændum sínum, Etan Kúsajason,

¹⁸ og með þeim frændur þeirra af öðrum flokki: Sakaríja Jaasíelsson, Semíramót, Jehíel, Únní, Elíat, Benaja, Maaseja, Mattitja, Elífelehú, Mikneja, Óbeð Edóm og Jeíel hliðverði.

¹⁹ Auk þess söngvarana Heman, Asaf og Etan með skálabumbum úr eiri, til þess að syngja hátt,

²⁰ og Sakaríja, Asíel, Semíramót, Jehíel, Únní, Elíat, Maaseja og Benaja með hörpur, til þess að syngja háu raddirnar,

²¹ og Mattitja, Elífelehú, Mikneja, Óbeð Edóm, Jeíel og Asaja með gígjur, til þess að syngja lægri raddirnar.

²² Kenanja, er var helstur levítanna við arkarburðinn, sá um arkarburðinn, því að hann bar skyn á það.

²³ Berekía og Elkana voru hliðverðir arkarinnar.

²⁴ Sebanja, Jósafat, Netaneel, Amasaí, Sakaríja, Benaja og Elíeser prestar þeyttu lúðra frammi fyrir örk Guðs, og Óbeð Edóm og Jehía voru hliðverðir arkarinnar.

²⁵ Davíð og öldungar Ísraels og þúsundhöfðingjarnir fóru til þess að flytja sáttmálsörk Drottins með fögnuði úr húsi Óbeð Edóms.

²⁶ Og er Guð hjálpaði levítunum, er báru sáttmálsörk Drottins, fórnðu þeir sjö nautum og sjö hrútum.

²⁷ Og Davíð var klæddur baðmullarkyrtli, svo og allir levítarnir, er örkina báru, og söngmennirnir og Kenanja, burðarstjóri, æðstur söngmannanna, en Davíð bar línhökul.

²⁸ Og allur Ísrael flutti sáttmálsörk Drottins upp eftir með fagnaðarópi og lúðurhljómi, með lúðrum og skálabumbum, og létu hljóma hörpur og gígjur.

²⁹ En er sáttmálsörk Drottins kom í Davíðsborg, leit Míkal, dóttir Sáls, út um gluggann. Og er hún sá Davíð konung vera að hoppa og dansa, fyrirleit hún hann í hjarta sínu.

Og þeir fluttu örk Guðs inn og settu hana í tjaldið, sem Davíð hafði reisa látið yfir hana, og þeir færðu brennifórnir og heillafórnir.

² Og er Davíð hafði fært brennifórnina og heillafórnirnar, blessaði hann lýðinn í nafni Drottins

³ og úthlutaði öllum Ísraelsmönnum, körlum sem konum, sinn brauðhleifinn hverjum, kjötstykki og rúsínuköku.

⁴ Davíð setti menn af levítum til þess að gegna þjónustu frammi fyrir örk Drottins og til þess að tigna, lofa og vegsama Drottin, Guð Ísraels.

⁵ Var Asaf helstur þeirra og honum næstur gekk Sakaríá, þá Jeíel, Semíramót, Jehíel, Mattitja, Elíab, Benaja, Óbeð Edóm og Jeíel með hljóðfærum, hörpum og gígjum, en Asaf lét skálabumburnar kveða við,

⁶ og Benaja og Jehasíel prestar þeyttu stöðugt lúðrana frammi fyrir sáttmálsörk Guðs.

⁷ Á þeim degi fól Davíð í fyrsta sinni Asaf og frændum hans að syngja "Lofið Drottin."

⁸ Lofið Drottin, ákallið nafn hans, gjörð máttarverk hans kunn meðal þjóðanna!

⁹ Syngið fyrir honum, leikið fyrir honum, talið um öll hans dásendarverk.

¹⁰ Hrósið yður af hans helga nafni, hjarta þeirra, er leita Drottins, gleðjist.

¹¹ Leitið Drottins og máttar hans, stundið sífellt eftir augliti hans.

¹² Minnst dásendarverka hans, þeirra er hann gjörði, tákna hans og refsidóma munns hans,

¹³ þér niðjar Ísraels, þjónar hans, þér synir Jakobs, hans útvöldu.

¹⁴ Hann er Drottinn, Guð vor, um víða veröld ganga dómar hans.

¹⁵ Hann minnst að eilífu sáttmála síns, orðs þess, er hann hefir gefið þúsundum kynslóða,

¹⁶ sáttmálans, er hann gjörði við Abraham, og eiðs síns við Ísak,

¹⁷ þess er hann setti sem lög fyrir Jakob, eilífan sáttmála fyrir Ísrael,

¹⁸ þá er hann mælti: "Þér mun ég gefa Kanaanland sem erfðahlut þinn."

¹⁹ Þegar þeir voru fámennur hópur, örfáir, og bjuggu þar sem útlendingar,

²⁰ og fóru frá einni þjóð til annarrar, og frá einu konungsríki til annars lýðs,

²¹ leið hann engum að kúga þá og hegndi konungum þeirra vegna.

²² "Snertið eigi við mínum smurðu, og gjörð eigi spámönnum mínum mein."

²³ Syngið Drottni, öll lönd, kunngjörð hjálpráð hans dag eftir dag.

²⁴ Segið frá dýrð hans meðal heiðingjanna, frá dásendarverkum hans meðal allra þjóða.

²⁵ Því að mikill er Drottinn og mjög vegsamlegur, og óttalegur er hann öllum guðum framar.

²⁶ Því að allir guðir þjóðanna eru falsguðir, en Drottinn hefir gjört himininn.

²⁷ Heiður og vegsemd eru fyrir augliti hans, máttur og fögnuður í bústað hans.

²⁸ Tjáið Drottni, þér þjóðakynkvíslir, tjáið Drottni vegsemd og vald.

²⁹ Tjáið Drottni dýrð þá, er nafni hans hæfir, færið gjafir og komið fram fyrir hann. Fallið fram fyrir Drottin í helgum skróða,

³⁰ titrið fyrir honum, öll lönd. Hann hefir fest jörðina, svo að hún bifast ekki.

³¹ Himinninn gleðjist og jörðin fagni, menn segi meðal heiðingjanna: "Drottinn hefir tekið konungdóm!"

³² Hafið drynji og allt, sem í því er, foldin fagni og allt, sem á henni er.

³³ Öll tré skógarins kveði fagnaðarópi fyrir Drottin, því að hann kemur til þess að dæma jörðina.

- ³⁴ Þakkið Drottni, því að hann er góður, því að miskunn hans varir að eilífu!
- ³⁵ og segið: "Hjálp þú oss, Guð hjálpræðis vors. Safna þú oss saman og frelsa þú oss frá heiðingjunum, að vér megum lofa þitt heilaga nafn, víðfrægja lofstír þinn."
- ³⁶ Lofaður sé Drottinn, Ísraels Guð frá eilífð til eilíðar. Og allur lýður sagði: "Amen!" og "Lof sé Drottni!"
- ³⁷ Og Davíð lét þá Asaf og frændur hans verða þar eftir frammi fyrir sáttmálsörk Drottins til þess að hafa stöðugt þjónustu á hendi frammi fyrir örkinni, eftir því sem á þurfti að halda dag hvern.
- ³⁸ En Óbeð Edóm og frændur þeirra, sextíu og átta, Óbeð Edóm Jedítúnsson og Hósa, skipaði hann hliðverði.
- ³⁹ Sadók prest og frændur hans, prestana, setti hann frammi fyrir bústað Drottins á hæðinni, sem er í Gíbeon,
- ⁴⁰ til þess stöðugt að færa Drottni brennifórnir á brennifórnaraltarinu, kvelds og morgna, og að fara með öllu svo, sem skrifað er í lögmáli Drottins, því er hann lagði fyrir Ísrael.
- ⁴¹ Og með þeim voru þeir Heman, Jedútún og aðrir þeir er kjörnir voru, þeir er með nafni voru til þess kvaddir að lofa Drottin, því að miskunn hans varir að eilífu.
- ⁴² Og með þeim voru þeir Heman og Jedútún með lúðra og skálabumbur handa söngmönnunum og hljóðfæri fyrir söng guðsþjónustunnar. En þeir Jedútúnssynir voru hliðverðir.
- ⁴³ Síðan fór allur lýðurinn burt, hver heim til sín, en Davíð hvarf aftur til þess að heilsa fólki sínu.

KAFLA 17

Svo bar til, þá er Davíð sat í höll sinni, að Davíð sagði við Natan spámann: "Sjá, ég bý í höll af sedrusviði, en sáttmálsörk Drottins undir tjalddúkum."

- ² Natan svaraði Davíð: "Gjör þú allt, sem þér er í hug, því að Guð er með þér."
- ³ En hina sömu nótt kom orð Guðs til Natans:
- ⁴ "Far þú og seg Davíð þjóni mínum: Svo segir Drottinn: Eigi skalt þú reisa mér hús til að búa í.
- ⁵ Ég hefi ekki búið í húsi síðan er ég leiddi Ísraelsmenn út, allt fram á þennan dag, heldur ferðaðist ég í tjaldi og búð.
- ⁶ Alla þá stund, er ég hefi um farið meðal allra Ísraelsmanna, hefi ég þá sagt nokkurt orð í þá átt við nokkurn af dómurum Ísraels, þá er ég setti til að vera hirða lýðs míns: 'Hví reisið þér mér ekki hús af sedrusviði?' -
- ⁷ Og nú skalt þú svo segja þjóni mínum Davíð: Svo segir Drottinn allsherjar: Ég tók þig úr haglendinu frá hjarðmennskunni og setti þig höfðingja yfir lýð minn Ísrael.
- ⁸ Ég hefi verið með þér í öllu, sem þú hefir tekið þér fyrir hendur, og upprætt alla óvini þína fyrir þér. Ég mun gjöra nafn þitt sem nafn hinna mestu manna, sem á jörðinni eru,
- ⁹ og fá lýð mínum Ísrael stað og gróðursetja hann þar, svo að hann geti búið á sínum stað og geti verið öruggur framvegis. Níðingar skulu eigi eyða honum framar eins og áður,
- ¹⁰ frá því er ég setti dómara yfir lýð minn Ísrael, og ég mun lægja alla fjandmenn þína. Og ég boða þér, að Drottinn mun reisa þér hús.
- ¹¹ Þegar ævi þín er öll og þú gengur til feðra þinna, mun ég hefja afspring þinn eftir þig, einn af sonum þínum, og staðfesta konungdóm hans.
- ¹² Hann skal reisa mér hús og ég mun staðfesta hásæti hans að eilífu.

- ¹³ Ég vil vera honum faðir og hann skal vera mér sonur, og miskunn mína mun ég ekki frá honum taka, eins og ég tók hana frá fyrirrennara þínum,
- ¹⁴ heldur mun ég setja hann yfir hús mitt og ríki að eilífu, og hásæti hans skal vera óbifanlegt um aldur."
- ¹⁵ Natan flutti Davíð öll þessi orð og sagði honum sýn þessa alla.
- ¹⁶ Þá gekk Davíð konungur inn og settist niður frammi fyrir Drottni og mælti: "Hver er ég, Drottinn Guð, og hvað er hús mitt, að þú skulir hafa leitt mig til þessa?
- ¹⁷ Og það nægði þér ekki, Guð, heldur hefir þú fyrirheit gefið um hús þjóns þíns langt fram í aldir, og það meira að segja á mannlegan hátt, Drottinn Guð.
- ¹⁸ En hvað má Davíð enn við þig mæla? Þú þekkir sjálfur þjón þinn.
- ¹⁹ Drottinn, sakir þjóns þíns og að þínum vilja hefir þú gjört þetta, að boða þjóni þínum alla þessa miklu hluti.
- ²⁰ Drottinn, enginn er sem þú, og enginn er Guð nema þú, samkvæmt öllu því, er vér höfum heyrt með eyrum vorum.
- ²¹ Og hvaða þjóð önnur á jörðinni jafnast við þjóð þína Ísrael, að Guð hafi farið og keypt sér hana að eignarlýð, aflað sér frægðar og gjört fyrir hana mikla hluti og hræðilega: stökkt burt undan lýð sínum annarri þjóð og guði hennar?
- ²² Þú hefir gjört lýð þinn Ísrael að þínum lýð um aldur og ævi, og þú, Drottinn, gjörðist Guð þeirra.
- ²³ Og lát nú, Drottinn, fyrirheit það, er þú hefir gefið um þjón þinn og um hús hans, standa stöðugt um aldur og ævi, og gjör þú svo sem þú hefir heitið.
- ²⁴ Þá mun nafn þitt reynast traust og verða mikið að eilífu og hljóða svo: Drottinn allsherjar, Guð Ísraels, Ísraels Guð - og hús þjóns þíns Davíðs mun stöðugt standa fyrir þér.
- ²⁵ Því að þú, Guð minn, hefir birt þjóni þínum, að þú munir reisa honum hús. Fyrir því hafði þjónn þinn djörfung til að bera þessa bæn fram fyrir þig.
- ²⁶ Og nú, Drottinn, þú ert Guð, og þú hefir gefið þjóni þínum þetta dýrlega fyrirheit,
- ²⁷ virst þú nú að blessa hús þjóns þíns, svo að það sé til að eilífu fyrir þínu augliti. Því að það, sem þú, Drottinn, blessar, er blessað að eilífu."

KAFLA 18

Eftir þetta vann Davíð sigur á Filistum og braut þá undir sig, og náði Gat og borgunum umhverfis hana úr höndum Filista.

- ² Hann vann og sigur á Móabítum, og þannig urðu Móabítar skattskyldir þegnar Davíðs.
- ³ Davíð vann og sigur á Hadareser, konungi í Sóba, er liggur á leið til Hamat, þá er hann fór leiðangur til að festa ríki sitt við Efratfljót.
- ⁴ Vann Davíð af honum þúsund vagna, sjö þúsund riddara og tuttugu þúsundir fótgönguliðs. Lét Davíð skera sundur hásinarnar á öllum stríðshestunum og hélt aðeins einu hundraði eftir.
- ⁵ Þegar Sýrlendingar frá Damaskus komu til liðs við Hadareser, konung í Sóba, þá felldi Davíð tuttugu og tvö þúsund manns af Sýrlendingum.
- ⁶ Og Davíð setti landstjóra á Sýrlandi, því er kennt er við Damaskus, og urðu Sýrlendingar skattskyldir þegnar Davíðs. Þannig veitti Drottinn Davíð sigur, hvert sem hann fór.
- ⁷ Davíð tók og hina gullnu skjöldu, er þjónar Hadaresers höfðu borið, og flutti til Jerúsalem.

- ⁸ Auk þess tók Davíð afar mikið af eiri í Teba og Kún, borgum Hadaresers. Af því gjörði Salómon eirhafið, súlurnar og eiráhöldin.
- ⁹ Þegar Tóú, konungur í Hamat, frétti að Davíð hefði lagt að velli allan her Hadaresers, konungs í Sóba,
- ¹⁰ þá sendi Tóú Hadóram son sinn á fund Davíðs konungs til þess að heilsa á hann og árna honum heilla, er hann hafði barist við Hadareser og unnið sigur á honum, því að Tóú átti í ófriði við Hadareser. Og með honum sendi hann alls konar gripi af gulli, silfri og eiri.
- ¹¹ Gripina helgaði Davíð konungur einnig Drottni, ásamt silfri því og gulli, er hann hafði haft á burt frá öllum þjóðum: frá Edóm, Móab, Ammónítum, Filistum og Amalek.
- ¹² Og Abísaí Serújuson vann sigur á Edómítum í Saltdalnum, átján þúsundum manns.
- ¹³ Og hann setti landstjóra í Edóm, og allir Edómítar urðu þegnar Davíðs. En Drottinn veitti Davíð sigur, hvert sem hann fór.
- ¹⁴ Og Davíð ríkti yfir öllum Ísrael og lét alla þjóð sína njóta laga og réttar.
- ¹⁵ Jóab Serújuson var fyrir hernum og Jósafat Ahílúðsson var ríkisritari,
- ¹⁶ Sadók Ahítúbsson og Abímelek Abjatarsson voru prestar og Savsa kanslari.
- ¹⁷ Benaja Jójadason var fyrir Kretum og Pletum, og synir Davíðs voru hinir fyrstu við hönd konungi.

KAFLA 19

Eftir þetta bar svo til, að Nahas Ammónítakonungur andaðist, og tók Hanún sonur hans ríki eftir hann.

- ² Þá sagði Davíð: "Ég vil sýna Hanún Nahassyni vináttu, því að faðir hans sýndi mér vináttu." Síðan sendi Davíð sendimenn til þess að hugga hann eftir föðurmissinn. En er þjónar Davíðs komu í land Ammóníta til Hanúns til þess að hugga hann,
- ³ þá sögðu höfðingjar Ammóníta við Hanún: "Hyggur þú að Davíð vilji heiðra föður þinn, er hann gjörir menn á þinn fund til að hugga þig? Munu ekki þjónar hans vera komnir á þinn fund til þess að njósna í borginni og til þess að eyðileggja og kanna landið?"
- ⁴ Þá lét Hanún taka þjóna Davíðs og nauðraka þá og skera af þeim klæðin til hálf, upp á þjóhnappa, og lét þá síðan fara.
- ⁵ Fóru menn þá og sögðu Davíð af mönnunum, og sendi hann þá á móti þeim - því að mennirnir voru mjög svívirtir - og konungur lét segja þeim: "Verið í Jeríkó uns skegg yðar er vaxið, og komið síðan heim aftur."
- ⁶ En er Ammónítar sáu, að þeir höfðu gjört sig illa þokkaða hjá Davíð, þá sendu þeir Hanún og Ammónítar þúsund talentur silfurs til þess að leigja sér vagna og riddara hjá Sýrlendingum í Mesópótamíu og hjá Sýrlendingum í Maaka og Sóba.
- ⁷ Leigðu þeir sér síðan þrjátíu og tvö þúsund vagna og konunginn í Maaka og lið hans, komu þeir og settu herbúðir fyrir framan Medeba. Og Ammónítar söfnuðust saman úr borgum sínum og komu til bardagans.
- ⁸ En er Davíð frétti það, sendi hann Jóab af stað með allan kappaherinn.
- ⁹ Ammónítar fóru og út og fylktu liði sínu við borgarhliðið, en konungarnir, er komnir voru, stóðu úti á víðavangi einir sér.
- ¹⁰ Þegar Jóab sá, að honum var búinn bardagi, bæði að baki og að framan, valdi hann úr öllu einvalaliði Ísraels og fylkti því á móti Sýrlendingum.
- ¹¹ Hitt liðið fékk hann Abísaí bróður sínum, og fylktu þeir því á móti Ammónítum.
- ¹² Og Jóab mælti: "Ef Sýrlendingar bera mig ofurliði, þá verður þú að hjálpa mér, en ef

Ammónítar bera þig ofurliði, mun ég hjálpa þér.

13 Vertu hughraustur og sýnum nú af oss karlmennsku fyrir þjóð vora og borgir Guðs vors, en Drottinn gjöri það sem honum þóknast."

14 Síðan lagði Jóab og liðið, sem með honum var, til orustu við Sýrlendinga, og þeir flýðu fyrir honum.

15 En er Ammónítar sáu, að Sýrlendingar flýðu fyrir Jóab, lögðu þeir og á flótta fyrir Abísái bróður hans og leituðu inn í borgina. En Jóab fór til Jerúsalem.

16 Þegar Sýrlendingar sáu, að þeir höfðu beðið ósigur fyrir Ísrael, þá sendu þeir menn og buðu út Sýrlendingum, sem voru hinumegin við Efrat, og Sófak, hershöfðingi Hadaresers, var fyrir þeim.

17 Og er Davíð var sagt frá því, þá safnaði hann saman öllum Ísrael, fór yfir Jórdan og kom til Helam, og fylkti í móti þeim. Sýrlendingar fylktu liði sínu í móti Davíð og börðust við hann.

18 En Sýrlendingar flýðu fyrir Ísrael, og Davíð felldi sjö þúsund vagnkappa og fjörutíu þúsund manns af fótgönguliði, og Sófak hershöfðingja drap hann.

19 En er þjónar Hadaresers sáu, að þeir höfðu beðið ósigur fyrir Ísrael, sömdu þeir frið við Davíð og gjörðust lýðskyldir honum. Upp frá því vildu Sýrlendingar eigi veita Ammónítum lið.

KAFLA 20

A næsta ári, um það leyti er konungar fara í hernað, hélt Jóab út með liðinu og herjaði land Ammóníta. Og hann kom og settist um Rabba, en Davíð dvaldist í Jerúsalem. Og Jóab vann Rabba og braut hana.

2 Og Davíð tók kórónu Milkóms af höfði honum og komst að raun um, að hún vó talentu gulls, og í henni var dýrindis steinn. Davíð setti hana á höfuð sér og flutti mjög mikið herfang burt úr borginni.

3 Hann flutti og burt fólkið, sem þar var, og setti það við sagirnar, járnfleygana og axirnar, og svo fór Davíð með allar borgir Ammóníta. Síðan fór Davíð ásamt öllu liðinu aftur heim til Jerúsalem.

4 Seinna tókst enn orusta hjá Geser við Filista. Þá drap Sibbekaí Húsatíti Sippaí, einn af niðjum Refaíta, og urðu þeir að lúta í lægra haldi.

5 Og enn tókst orusta við Filista. Þá drap Elkanan Jaírsson Lahmí, bróður Golíats frá Gat. Spjótkaft hans var sem vefjarrifur.

6 Og er enn tókst orusta hjá Gat, var þar tröllaukinn maður, er hafði sex fingur á hvorri hendi og sex tær á hvorum fæti, tuttugu og fjögur að tölu. Var hann og kominn af Refaítum.

7 Hann smánaði Ísrael, en Jónatan, sonur Símea, bróður Davíðs, drap hann.

8 Þessir voru komnir af Refaítum í Gat, og féllu þeir fyrir Davíð og mönnum hans.

KAFLA 21

Satan hófst í gegn Ísrael og egndi Davíð til þess að telja Ísrael.

2 Þá mælti Davíð við Jóab og höfðingja lýðsins: "Farið og teljið Ísrael frá Beerseba til Dan og látið mig vita það, svo að ég fái að vita tölu á þeim."

3 Jóab svaraði: "Drottinn margfaldi lýðinn - hversu margir sem þeir nú kunna að vera -

hundrað sinnum. Þeir eru þó, minn herra konungur, allir þjónar herra míns. Hví æskir herra minn þessa? Hvers vegna á það að verða Ísrael til áfellis?"

⁴ En Jóab mátti eigi gjöra annað en það, sem konungur bauð. Lagði Jóab þá af stað og fór um allan Ísrael og kom síðan aftur til Jerúsalem.

⁵ Og Jóab sagði Davíð töluna, er komið hafði út við manntalið: Í öllum Ísrael voru ein milljón og hundrað þúsundir vopnaðra manna, og í Júda fjögur hundruð og sjötíu þúsundir vopnaðra manna.

⁶ En Leví og Benjamín taldi hann eigi, því að Jóab hraus hugur við skipun konungs.

⁷ En þetta verk var illt í augum Guðs, og laust hann Ísrael.

⁸ Þá sagði Davíð við Guð: "Mjög hefi ég syndgað, er ég framdi þetta verk, en nú, tak þú burt misgjörð þjóns þíns, því að mjög óviturlega hefir mér til tekist."

⁹ En Drottinn talaði til Gaðs, sjáanda Davíðs, á þessa leið:

¹⁰ "Far þú og mæl svo við Davíð: Svo segir Drottinn: Þrjá kosti set ég þér, kjós einn af þeim, og mun ég svo við þig gjöra."

¹¹ Þá gekk Gað til Davíðs og sagði við hann: "Svo segir Drottinn: Kjós þér,

¹² annaðhvort að hungur verði í þrjú ár, eða að þú verðir að flýja í þrjá mánuði fyrir óvinum þínum og sverð fjandmanna þinna nái þér, eða að sverð Drottins og drepsótt geisi í landinu í þrjá daga og engill Drottins valdi eyðingu í öllu Ísraelslandi. Hygg nú að, hverju ég eigi að svara þeim, er sendi mig."

¹³ Davíð svaraði Gað: "Ég er í miklum nauðum staddur. Falli ég þá í hendur Drottins, því að mikil er miskunn hans, en í manna hendur vil ég ekki falla."

¹⁴ Drottinn lét þá drepsótt koma í Ísrael, og féllu sjötíu þúsundir manns af Ísrael.

¹⁵ Og Guð sendi engil til Jerúsalem til þess að eyða hana, og er hann var að eyða hana, leit Drottinn til og hann iðraði hins illa, og sagði við engilinn, er eyddi fólkinu: "Nóg er að gjört! Drag nú að þér höndina!" En engill Drottins var þá hjá þreskivelli Ornans Jebúsíta.

¹⁶ Og Davíð hóf upp augu sín og sá engil Drottins standa milli himins og jarðar með brugðið sverð í hendi, er hann beindi gegn Jerúsalem. Þá féll Davíð og öldungarnir fram á andlit sér, klæddir hærusekkjum.

¹⁷ Og Davíð sagði við Guð: "Var það eigi ég, er bauð að telja fólkið? Það er ég, sem hefi syndgað og breytt mjög illa, en þetta er hjörð mín, - hvað hefir hún gjört? Drottinn, Guð minn, lát hönd þína leggjast á mig og ættmenn mína, en eigi á lýð þinn til þess að valda mannhruni."

¹⁸ En engill Drottins bauð Gað að segja Davíð, að Davíð skyldi fara upp eftir til þess að reisa Drottni altari á þreskivelli Ornans Jebúsíta.

¹⁹ Og Davíð fór upp eftir að boði Gaðs, því er hann hafði talað í nafni Drottins.

²⁰ Og er Ornan sneri sér við, sá hann konung koma og fjóra sonu hans með honum, en Ornan var að þreskja hveiti.

²¹ Og er Davíð kom til Ornans, leit Ornan upp og sá Davíð. Gekk hann þá út af þreskivellinum og laut á ásjónu sína til jarðar fyrir Davíð.

²² Þá mælti Davíð við Ornan: "Lát þú þreskivöllinn af hendi við mig, svo að ég geti reist Drottni þar altari - skalt þú selja mér það fullu verði - og plágunni megi létta af lýðnum."

²³ Ornan svaraði Davíð: "Tak þú það. Minn herra konungurinn gjöri sem honum þóknast. Sjá, ég gef nautin til brennifórnar og þreskisleðana til eldiviðar og hveitið til matfórnar, allt gef ég það."

²⁴ En Davíð konungur sagði við Ornan: "Eigi svo, en kaupa vil ég það fullu verði, því að eigi vil ég taka það sem þitt er Drottni til handa og færa brennifórn, er ég hefi kauplaust þegið."

- ²⁵ Síðan greiddi Davíð Ornan sex hundruð sikla gulls fyrir völinn.
- ²⁶ Og Davíð reisti Drottin þar altari og fórnaði brennifórnum og heillafornum, og er hann ákallaði Drottin, svaraði hann honum með því að senda eld af himnum á brennifórnaraltarið.
- ²⁷ Og Drottinn bauð englinum að slíðra sverð sitt.
- ²⁸ Þá er Davíð sá, að Drottinn svaraði honum á þreskivelli Ornans Jebúsíta, þá færði hann þar fórnir.
- ²⁹ En bústaður Drottins, er Móse hafði gjört í eyðimörkinni, og brennifórnaraltarið voru um það leyti á hæðinni í Gíbeon.
- ³⁰ En Davíð gat eigi gengið fram fyrir það til þess að leita Guðs, því að hann var hræddur við sverð engils Drottins.

KAFLA 22

Og Davíð mælti: "Þetta sé hús Drottins Guðs, og þetta sé altari fyrir brennifórnir Ísraels."

² Og Davíð bauð að stefna saman útlendingum þeim, er voru í Ísraelslandi, og hann setti steinhöggvara til þess að höggva til steina, til þess að reisa af musteri Guðs.

³ Davíð dró og að afar mikið af jární í nagla á hliðhurðirnar og í spengurnar, og svo mikið af eiri, að eigi varð vegið,

⁴ og sedrustré, svo að eigi varð tölu á komið, því að Sídoningar og Týrverjar færðu Davíð afar mikið af sedrustrjám.

⁵ Davíð hugsaði með sér: "Salómon sonur minn er ungur og óþroskaður, en musterið, er Drottin á að reisa, á að vera afar stórt, til frægðar og þýði um öll lönd. Ég ætla því að viðað til þess." Og Davíð viðaði afar miklu að fyrir andlát sitt.

⁶ Síðan kallaði hann Salómon son sinn, og fól honum að reisa musteri Drottin, Guði Ísraels.

⁷ Og Davíð mælti við Salómon: "Sonur minn! Ég hafði í hyggju að reisa musteri nafni Drottins, Guðs míns.

⁸ En orð Drottins kom til mín, svolátandi: Þú hefir úthellt miklu blóði og háð miklar orustur. Þú skalt eigi reisa musteri nafni mínu, því að miklu blóði hefir þú hellt til jarðar fyrir augliti mínu.

⁹ En þér mun sonur fæðast. Hann mun verða kyrrlátur maður, og ég mun veita honum ró fyrir öllum fjandmönnum hans allt um kring, því að Salómon skal hann heita, og ég mun veita frið og kyrrð í Ísrael um hans daga.

¹⁰ Hann skal reisa musteri nafni mínu, hann skal vera mér sonur og ég honum faðir, og ég mun staðfesta konungsstól hans yfir Ísrael að eilífu.

¹¹ Drottinn sé nú með þér, sonur minn, svo að þú verðir auðnumaður og reisir musteri Drottins, Guðs þíns, eins og hann hefir um þig heitið.

¹² Veiti Drottinn þér aðeins hyggindi og skilning og skipi þig yfir Ísrael, og að þú megir varðveita lögmál Drottins, Guðs þíns.

¹³ Þá munt þú auðnumaður verða, ef þú varðveitir setninga þá og boðorð og breytir eftir þeim, er Drottinn lagði fyrir Móse um Ísrael. Ver þú hughraustur og öruggur! Óttast ekki og ver hvergi hræddur.

¹⁴ Sjá, þrátt fyrir þrautir mínar hefi ég dregið að til musters Drottins hundrað þúsund talentur gulls, milljón talentur silfurs, og svo mikið af eiri og jární, að eigi verður vegið, því að afar mikið er af því. Viðað og steina hefi ég einnig aflað, og mátt þú þar enn við auka.

- ¹⁵ Með þér er og margt starfsmanna, steinhöggvarar, steinsmiðir og trésmiðir og alls konar hagleiksmenn til alls konar smíða
- ¹⁶ af gulli, silfri, eiri og jární, er eigi verður tölu á komið. Upp nú, og tak til starfa og Drottinn sé með þér."
- ¹⁷ Og Davíð bauð öllum höfðingjum Ísraels að liðsinna Salómon syni sínum og mælti:
- ¹⁸ "Drottinn Guð yðar er með yður og hefir veitt yður frið allt um kring, því að hann hefir selt frumbyggja landsins mér á vald, og landið er undirokað fyrir augliti Drottins og fyrir augliti lýðs hans.
- ¹⁹ Beinið þá hjörtum yðar og hug yðar að því að leita Drottins, Guðs yðar. Takið yður til og reisið helgidóm Drottins Guðs, svo að þér getið flutt sáttmálsörk Drottins og hin helgu áhöld Guðs í musterið, er reisa á nafni Drottins."

KAFLA 23

Þá er Davíð var gamall orðinn og saddur lífdaga, gjörði hann Salómon son sinn að konungi yfir Ísrael.

- ² Og hann stefndi saman öllum höfðingjum Ísraels, prestunum og levítunum.
- ³ Levítarnir voru taldir, þrítugir og þaðan af eldri, og höfðatala þeirra var þrjátíu og átta þúsund karlmenn.
- ⁴ "Af þeim skulu tuttugu og fjögur þúsund vera fyrir verkum við hús Drottins, sex þúsund skulu vera embættismenn og dómara,
- ⁵ fjögur þúsund hliðverðir, og fjögur þúsund skulu lofa Drottin með áhöldum þeim, er ég hefi látið gjöra til þess að vegsama með," sagði Davíð.
- ⁶ Davíð skipti þeim í flokka eftir þeim Gerson, Kahat og Merarí, Levísonum.
- ⁷ Til Gersonsniðja töldust Laedan og Símeí.
- ⁸ Synir Laedans voru: Jehíel, er var fyrir þeim, Setam og Jóel, þrír alls.
- ⁹ Synir Símeí voru: Selómít, Hasíel og Haran, þrír alls. Voru þeir ætthöfðingjar Laedansættar.
- ¹⁰ Og synir Símeí: Jahat, Sína, Jeús og Bería. Þessir voru synir Símeí, fjórir alls.
- ¹¹ Var Jahat fyrir þeim, þá Sína, en Jeús og Bería áttu eigi margt barna, svo að þeir töldust ein ætt, einn flokkur.
- ¹² Synir Kahats: Amram, Jísehar, Hebron og Ússíel, fjórir alls.
- ¹³ Synir Amrams: Aron og Móse. En Aron var greindur frá hinum, til þess að hann skyldi verða vígður sem háheilagur ásamt sonum sínum, um aldur og ævi, til þess að þeir skyldu brenna reykelsi frammi fyrir Drottni, þjóna honum og lofa nafn hans um aldur og ævi.
- ¹⁴ Og að því er snertir guðsmanninn Móse, þá voru synir hans taldir til Levíkynkvíslar.
- ¹⁵ Synir Móse voru Gersóm og Elíeser.
- ¹⁶ Sonur Gersóms: Sebúel höfðingi.
- ¹⁷ En sonur Elíesers var Rehabja höfðingi. Aðra sonu átti Elíeser eigi, en synir Rehabja voru afar margir.
- ¹⁸ Sonur Jísehars: Selómít höfðingi.
- ¹⁹ Synir Hebrons: Jería höfðingi, annar Amarja, þriðji Jehasíel, fjórði Jekameam.
- ²⁰ Synir Ússíels: Míka höfðingi, annar Jissía.
- ²¹ Synir Merarí: Mahlí og Músí. Synir Mahlí: Eleasar og Kís.
- ²² En Eleasar dó svo, að hann átti enga sonu, heldur dætur einar, og tóku þeir Kíssynir,

frændur þeirra, þær sér að konum.

²³ Synir Músí voru: Mahlí, Eder og Jeremót, þrír alls.

²⁴ Þessir eru þeir Levíniðjar eftir ættum þeirra, ætthöfðingjar þeir, er taldir voru af þeim, eftir nafnatölu og höfða, er höfðu það starf á hendi að þjóna í musteri Drottins, tvítugir og þaðan af eldri.

²⁵ Davíð mælti: "Drottinn, Guð Ísraels, hefir veitt lýð sínum hvíld, og býr nú að eilífu í Jerúsalem.

²⁶ Levítarnir þurfa því ekki lengur að bera búðina og öll þau áhöld, er að starfi hennar lúta."

²⁷ (Því að eftir síðustu fyrirmælum Davíðs voru levítar taldir, tvítugir og þaðan af eldri).

²⁸ Embætti þeirra er að aðstoða Aronsniðja, gegna þjónustu við musteri Drottins, hafa umsjón með forgörðunum og klefunum og ræstingu á öllum hinum helgu munum, og gegna störfunum við hús Guðs,

²⁹ annast um raðsettu brauðin, hveitimjölið í matfórnirnar, hin ósýrðu flatbrauð, pönnuna og hið samanhærða, og hvers konar mæli og stiku,

³⁰ og að koma fram á hverjum morgni til þess að lofa og vegsama Drottin, og eins á kveldin,

³¹ og að færa Drottni hverja brennifórn á hvíldardögum, tunglkomudögum og löghátíðum, allar þær, sem ákveðið er að stöðugt skuli færa Drottni.

³² Hafa þeir störf á hendi við samfundatjaldið og störf við helgidóminn og störf hjá Aronsniðjum, frændum sínum, við þjónustuna í musteri Drottins.

KAFLA 24

Aronsniðjar höfðu og flokkaskipun fyrir sig. Synir Arons voru: Nadab, Abíhú, Eleasar og Ítamar.

² En Nadab og Abíhú dóu á undan föður sínum og áttu eigi sonu, og urðu svo þeir Eleasar og Ítamar prestar.

³ Og þeir Davíð og Sadók af Eleasarsniðjum og Ahímelek af Ítamarsniðjum skiptu þeim niður í starfsflokka eftir embættum þeirra.

⁴ En það kom í ljós, að af Eleasarsniðjum voru fleiri höfðingjar en af Ítamarsniðjum. Fyrir því skiptu menn þeim svo, að af Eleasarsniðjum urðu sextán ætthöfðingjar, en átta af Ítamarsniðjum.

⁵ Og hvorum tveggja skiptu menn eftir hlutkesti, því að helgidómshöfðingjar og Guðs höfðingjar voru af niðjum Eleasars og af niðjum Ítamars.

⁶ Og Semaja Netaneelsson ritari, einn af levítum, skráði þá í viðurvist konungs og höfðingjanna og Sadóks prests og Ahímeleks Abjatarssonar og ætthöfðingja prestanna og levítanna. Var ein ætt tekin frá af Eleasar og ein af Ítamar.

⁷ Fyrsti hluturinn féll á Jójaríb, annar á Jedaja,

⁸ þriðji á Harím, fjórði á Seórím,

⁹ fimmti á Malkía, sjötti á Mijamín,

¹⁰ sjöundi á Hakkos, áttundi á Abía,

¹¹ níundi á Jesúa, tíundi á Sekanja,

¹² ellefti á Eljasíb, tólfti á Jakím,

¹³ þrettándi á Húppa, fjórtándi á Jesebeab,

¹⁴ fimmtándi á Bilga, sextándi á Immer,

- ¹⁵ seytjándi á Hesír, átjándi á Happísses,
¹⁶ nítjándi á Pelashja, tuttugasti á Jeheskel,
¹⁷ tuttugasti og fyrsti á Jakín, tuttugasti og annar á Gamúl,
¹⁸ tuttugasti og þriðji á Delaja, tuttugasti og fjórði á Maasja.
¹⁹ Er það starfsskvöð þeirra að fara inn í musteri Drottins, eftir þeim reglum, er Aron forfaðir þeirra hafði sett, samkvæmt því, er Drottinn, Guð Ísraels, hafði boðið honum.
²⁰ En að því er snertir aðra niðja Leví, þá voru af Amramsniðjum Súbael, af Súbaelsniðjum Jehdeja,
²¹ af Rehabja, af Rehabjaniðjum Jissía höfðingi,
²² af Jíseharítum Selómót, af Selómótsniðjum Jahat,
²³ en af niðjum Hebrons: Jería höfðingi, annar Amarja, þriðji Jehasíel, fjórði Jekameam.
²⁴ Niðjar Ússíels voru: Míka, af niðjum Míka var Samír.
²⁵ Bróðir Míka var Jissía, af niðjum Jissía var Sakarí.
²⁶ Niðjar Merarí voru Mahlí og Músí og niðjar Jaasía, sonar hans.
²⁷ Niðjar Merarí frá Jaasía syni hans voru: Sóham, Sakkúr og Íbrí.
²⁸ Frá Mahlí var Eleasar kominn. Hann átti eigi sonu.
²⁹ Frá Kís: Synir Kís: Jerahmeel.
³⁰ Niðjar Músí voru: Mahlí, Eder og Jerímót. Þessir voru niðjar levíta eftir ættum þeirra.
³¹ Þeir vörpuðu og hlutkesti, eins og frændur þeirra, Aronsniðjar, í viðurvist Davíðs konungs og Sadóks og Ahímeleks og ætthöfðingja prestanna og levítanna, ætthöfðingjarnir eins og yngri frændur þeirra.

KAFLA 25

Þeir Davíð og hershöfðingjarnir tóku og frá til þjónustu niðja Asafs, Hemans og Jedútúns, er að spámannahætti lofuðu Guð með gígjum, hörpum og skálabumbum. Og tala þeirra, er starf höfðu við þessa þjónustu, var:

- ² Af Asafsniðjum: Sakkúr, Jósef, Netanja og Asarela, synir Asafs, undir stjórn Asafs, er lék eins og spámaður eftir fyrirsögn konungs.
³ Af Jedútún: Synir Jedútúns: Gedalja, Serí, Jesaja, Hasabja, Mattitja, Símeí, sex alls, undir stjórn Jedútúns föður síns, er lék á gígju eins og spámaður, þá er lofa skyldi Drottin og vegsama hann.
⁴ Af Heman: Synir Hemans: Búkkía, Mattanja, Ússíel, Sebúel, Jerímót, Hananja, Hananí, Elíata, Giddaltí, Rómamtí Eser, Josbekasa, Mallótí, Hótír, Mahasíót.
⁵ Allir þessir voru synir Hemans, sjáanda konungs, er horn skyldu hefja að boði Guðs. Og Guð gaf Heman fjórtán sonu og þrjár dætur.
⁶ Allir þessir voru við sönginn í musteri Drottins undir stjórn föður þeirra með skálabumbur, hörpur og gígjur til þess að gegna þjónustu í musteri Guðs undir forustu konungs, Asafs, Jedútúns og Hemans.
⁷ Og talan á þeim og frændum þeirra, er lærðir voru í ljóðum Drottins, og allir voru vel að sér, var tvö hundruð áttatíu og átta.
⁸ Og þeir vörpuðu hlutkesti um starfið, yngri sem eldri, kennarar sem lærisveinar.
⁹ Fyrsti hlutur fyrir Asaf féll á Jósef, sonu hans og bræður, tólf alls, annar á Gedalja, sonu hans og bræður, tólf alls,
¹⁰ þriðji á Sakkúr, sonu hans og bræður, tólf alls,

- 11 fjórði á Jísrí, sonu hans og bræður, tólf alls,
12 fimmti á Netanja, sonu hans og bræður, tólf alls,
13 sjötti á Búkkía, sonu hans og bræður, tólf alls,
14 sjöundi á Jesarela, sonu hans og bræður, tólf alls,
15 áttundi á Jesaja, sonu hans og bræður, tólf alls,
16 níundi á Mattanja, sonu hans og bræður, tólf alls,
17 tíundi á Símeí, sonu hans og bræður, tólf alls,
18 ellefti á Asareel, sonu hans og bræður, tólf alls,
19 tólfti á Hasabja, sonu hans og bræður, tólf alls,
20 prettándi á Súbael, sonu hans og bræður, tólf alls,
21 fjórtándi á Mattitja, sonu hans og bræður, tólf alls,
22 fimmtándi á Jeremót, sonu hans og bræður, tólf alls,
23 sextándi á Hananja, sonu hans og bræður, tólf alls,
24 seytjándi á Josbekasa, sonu hans og bræður, tólf alls,
25 átjándi á Hananí, sonu hans og bræður, tólf alls,
26 nítjándi á Mallótí, sonu hans og bræður, tólf alls,
27 tuttugasti á Elíjata, sonu hans og bræður, tólf alls,
28 tuttugasti og fyrsti á Hótír, sonu hans og bræður, tólf alls,
29 tuttugasti og annar á Giddaltí, sonu hans og bræður, tólf alls,
30 tuttugasti og þriðji á Mahasíót, sonu hans og bræður, tólf alls,
31 tuttugasti og fjórði á Rómamtí Eser, sonu hans og bræður, tólf alls.

KAFLA 26

Að því er snertir hliðvarðaflokkana, þá voru þar af Kóráitum: Meselemja Kóreson af Asafsniðjum.

2 En synir Meselemja voru: Sakaríá, frumgetningurinn, annar Jedíael, þriðji Sebadja, fjórði Jatníel,

3 fimmti Elam, sjötti Jóhanan, sjöundi Elíóenaí.

4 Synir Óbeð Edóms voru: Semaja, frumgetningurinn, annar Jósabad, þriðji Jóa, fjórði Sakar, fimmti Netaneel,

5 sjötti Ammíel, sjöundi Íssakar, áttundi Pegúlletaí, því að Guð hafði blessað hann.

6 En Semaja, syni hans, fæddust og synir, er réðu í ættum sínum, því að þeir voru hinir röskustu menn.

7 Synir Semaja voru: Otní, Refael, Óbeð og Elsabat. Bræður þeirra voru Elíhú og Semakja, dugandi menn.

8 Allir þessir voru af niðjum Óbeð Edóms, þeir og synir þeirra og bræður, dugandi menn, vel hæfir til þjónustunnar, sextíu og tveir alls frá Óbeð Edóm.

9 Meselemja átti og sonu og bræður, dugandi menn, átján alls.

10 Synir Hósa, er var af Meraríniðjum, voru: Simrí höfðingi; þótt eigi væri hann frumgetningurinn, þá gjörði faðir hans hann að höfðingja;

11 annar Hilkía, þriðji Tebalja, fjórði Sakaríá. Synir og bræður Hósa voru þrettán alls.

12 Þessum hliðvarðaflokkum eftir ætthöfðingjum hlotnaðist starf við þjónustuna í húsi Drottins, þeim sem frændum þeirra.

- ¹³ Og menn vörpuðu hlutkesti um hvert hlið fyrir sig, eftir ættum, yngri sem eldri.
- ¹⁴ Fyrir hliðið gegnt austri féll hluturinn á Selemja. Menn vörpuðu og hlutkesti fyrir Sakaríason hans, hygginn ráðgjafi, og féll hans hlutur á hliðið gegnt norðri,
- ¹⁵ fyrir Óbeð Edóm gegnt suðri, og fyrir son hans á geymsluhúsið,
- ¹⁶ fyrir Súppím og Hósa gegnt vestri við Sallekethliðið, við götuna, sem liggur upp eftir, hver varðstöðin við aðra.
- ¹⁷ Við hliðið gegnt austri voru sex levítar, gegnt norðri fjórir dag hvern, gegnt suðri fjórir dag hvern, og við geymsluhúsið tveir og tveir.
- ¹⁸ Við Parbar gegnt vestri: fjórir fyrir götuna, tveir fyrir Parbar.
- ¹⁹ Þessir eru hliðvarðaflokkarnir af Kóraitaniðjum og af Meraríniðjum.
- ²⁰ Levítar frændur þeirra höfðu umsjón með fjársjóðum Guðs húss og með helgigjafafjársjóðunum.
- ²¹ Niðjar Laedans, niðjar Gersoníta, Laedans, ætthöfðingjar Laedansættar Gersoníta, Jehíelítar,
- ²² niðjar Jehíelíta, Setam og Jóel bróðir hans höfðu umsjón með fjársjóðum í húsi Drottins.
- ²³ Að því er snertir Amramíta, Jíseharíta, Hebroníta og Ússíelíta,
- ²⁴ þá var Sebúel Gersómsson, Mósesonar, yfirumsjónarmaður yfir fjársjóðunum.
- ²⁵ Og að því er snertir frændur þeirra frá Elíeser, þá var Rehabja sonur hans, hans son Jesaja, hans son Jóram, hans son Sikrí, hans son Selómít.
- ²⁶ Höfðu þeir Selómít þessi og bræður hans umsjón með öllum helgigjafafjársjóðunum, þeim er Davíð konungur og ætthöfðingjarnir, þúsundhöfðingjarnir og hundraðshöfðingjarnir og herföngjarnir höfðu helgað -
- ²⁷ úr ófriði og af herfangi höfðu þeir helgað það til þess að endurbæta með musteri Drottins,
- ²⁸ og allt, er Samúel sjáandi, Sál Kísson, Abner Neresson og Jóab Serújason höfðu helgað, allt hið helgaða, var undir umsjón Selómíts og bræðra hans.
- ²⁹ Af Jíseharítum höfðu þeir Kenanja og synir hans á hendi hin veraldlegu störf í Ísrael, sem embættismenn og dómara.
- ³⁰ Af Hebronítum höfðu þeir Hasabja og frændur hans, dugandi menn, seytján hundruð alls, á hendi stjórnarstörf Ísraels hérna megin Jórdanar, að vestanverðu. Stóðu þeir fyrir öllum störfum Drottins og þjónustu konungs.
- ³¹ Til Hebroníta taldist Jería, höfðingi Hebroníta eftir kyni þeirra og ættum - voru þeir kannaðir á fertugasta ríkisári Davíðs, og fundust meðal þeirra hinir röskustu menn í Jaser í Gíleað -
- ³² og frændur hans, röskir menn, tvö þúsund og sjö hundruð ætthöfðingjar alls. Setti Davíð konungur þá yfir Rúbensniðja, Gaðsniðja og hálfa kynkvísl Manasseniðja, að því er snertir öll erindi Guðs og erindi konungsins.

KAFLA 27

Þessir eru Ísraelsmenn eftir tölu þeirra, ætthöfðingjar, þúsundhöfðingjar, hundraðshöfðingjar og starfsmenn þeirra, er þjónuðu konungi í öllum flokkastörfum, er komu og fóru mánuð eftir mánuð, alla mánuði ársins. Voru í flokki hverjum tuttugu og fjögur þúsund manns.

² Yfir fyrsta flokki, í fyrsta mánuði, var Jasóbeam Sabdíelsson, og voru tuttugu og fjögur þúsund manns í flokki hans.

- ³ Var hann af Peresniðjum og fyrir öllum herforingjum í fyrsta mánuði.
- ⁴ Yfir flokki annars mánaðarins var Eleasar Dódaíson, Ahóhíti. Fyrir flokki hans var höfðinginn Miklót, og voru tuttugu og fjögur þúsund manns í flokki hans.
- ⁵ Þriðji hershöfðinginn, í þriðja mánuðinum, var Benaja, sonur Jójada prests, höfðingi, og voru tuttugu og fjögur þúsund manns í flokki hans.
- ⁶ Var Benaja þessi kappi meðal þeirra þrjátíu og fyrir þeim þrjátíu. Var Ammísabad sonur hans fyrir flokki hans.
- ⁷ Fjórði var Asahel, bróðir Jóabs, fjórða mánuðinn, og eftir hann Sebadja sonur hans. Voru tuttugu og fjögur þúsund manns í flokki hans.
- ⁸ Fimmti hershöfðinginn var Samhút Jísraíti, fimmta mánuðinn. Voru tuttugu og fjögur þúsund manns í flokki hans.
- ⁹ Sjötti var Íra Íkkesson frá Tekóa, sjötta mánuðinn. Voru tuttugu og fjögur þúsund manns í flokki hans.
- ¹⁰ Sjöundi var Heles Pelóníti af Efraímsniðjum, sjöunda mánuðinn. Voru tuttugu og fjögur þúsund manns í flokki hans.
- ¹¹ Áttundi var Sibbekaí Húsaítí af Seraítum, áttunda mánuðinn. Voru tuttugu og fjögur þúsund manns í flokki hans.
- ¹² Níundi var Abíeser frá Anatót af Benjamínsniðjum, níunda mánuðinn. Voru tuttugu og fjögur þúsund manns í flokki hans.
- ¹³ Tíundi var Maharaí frá Netófa af Seraítum, tíunda mánuðinn. Voru tuttugu og fjögur þúsund manns í flokki hans.
- ¹⁴ Ellefti var Benaja frá Píraton af Efraímsniðjum, ellefta mánuðinn. Voru tuttugu og fjögur þúsund manns í flokki hans.
- ¹⁵ Tólfti var Heldaí frá Netófa af ætt Otníels, tólfta mánuðinn, og voru tuttugu og fjögur þúsund manns í flokki hans.
- ¹⁶ Þessir voru yfir kynkvíslum Ísraels: Af Rúbensniðjum var höfðingi Elíeser Síkríson. Af Símeonsniðjum Sefatja Maakason.
- ¹⁷ Af Leví Hasabja Kemúelsson. Af Aron Sadók.
- ¹⁸ Af Júda Elíhú, einn af bræðrum Davíðs. Af Íssakar Omrí Míkaelsson.
- ¹⁹ Af Sebúlón Jismaja Óbadíason. Af Naftalí Jerímót Asríelsson.
- ²⁰ Af Efraímsniðjum Hósea Asasjason. Af hálfri Manassekynkvísl Jóel Pedajason.
- ²¹ Af hálfri Manassekynkvísl í Gíleað Íddó Sakaríason. Af Benjamín Jaasíel Abnersson.
- ²² Af Dan Asareel Jeróhamsson. Þessir voru höfðingjar Ísraelskynkvísla.
- ²³ En Davíð lét ekki telja þá, er yngri voru en tvítugir, því að Drottinn hafði heitið því að gjöra Ísraelsmenn marga sem stjórnur himins.
- ²⁴ Hafði Jóab Serújason byrjað á að telja, en eigi lokið við, því að sakir þessa kom reiði yfir Ísrael, og talan var eigi skráð með tölunum í árbókum Davíðs konungs.
- ²⁵ Asmavet Adíelsson hafði umsjón með fjársjóðum konungs og Jónatan Ússíasson með eignunum á mörkinni, í borgunum, þorpunum og köstulunum.
- ²⁶ Esrí Kelúbsson hafði umsjón með jarðyrkjumönnum, er störfuðu að akuryrkju,
- ²⁷ Símeí frá Rama yfir víngörðunum, og Sabdí Sifmíti yfir vínforðanum í víngörðunum,
- ²⁸ Baal Hanan frá Geder yfir olíutrjánunum og mórberjatrjánunum á láglendinu og Jóas yfir olíuforðanum.
- ²⁹ Yfir nautunum, er gengu á Saron, hafði Sítraí frá Saron umsjón, yfir nautunum, er gengu í dölunum, Safat Adlaíson,

- ³⁰ yfir úlföldunum Óbíl Ísmaelíti, yfir ösnunum Jehdeja frá Merónót,
- ³¹ yfir sauðfénaðinum Jasis Hagríti. Allir þessir voru umráðamenn yfir eignum Davíðs konungs.
- ³² Jónatan, föðurbróðir Davíðs, var ráðgjafi. Var hann vitur maður og fróður. Jehíel Hakmóníson var með sonum konungs,
- ³³ Akítófel var ráðgjafi konungs og Húsaí Arkíti var stallari konungs.
- ³⁴ Næstur Akítófel gekk Jójada Benajason og Abjatar. Jóab var hershöfðingi konungs.

KAFLA 28

Davíð stefndi til Jerúsalem öllum höfðingjum Ísraels, höfðingjum fyrir kynkvíslunum og flokkshöfðingjunum, þeim er konungi þjónuðu, þúsundhöfðingjunum og hundraðshöfðingjunum og ráðsmönnum yfir öllum eignum og fénaði konungs og sona hans, og auk þess hirðmönnum og köppunum og öllum röskum mönnum.

² Þá stóð Davíð konungur upp og mælti: "Hlustið á mig, þér bræður mínir og lýður minn! Ég hafði í hyggju að reisa hvíldarstað fyrir sáttmálsörk Drottins og fyrir fótiskör Guðs vors, og dró að föng til byggingarinnar.

³ En Guð sagði við mig: 'Þú skalt eigi reisa hús nafni mínu, því að þú ert bardagamaður og hefir úthellt blóði.'

⁴ Drottinn Guð Ísraels kaus mig af allri ætt minni, að ég skyldi ævinlega vera konungur yfir Ísrael. Því að Júda hefir hann kjörið til þjóðhöfðingja, og í ættkvísl Júda ætt mína, og meðal sona föður míns þóknaðist honum að gjöra mig að konungi yfir öllum Ísrael.

⁵ Og af öllum sonum mínum - því að Drottinn hefir gefið mér marga sonu - kaus hann Salómon son minn, að hann skyldi sitja á konungsstóli Drottins yfir Ísrael.

⁶ Hann sagði við mig: 'Salómon sonur þinn, hann skal reisa musteri mitt og forgarða mína, því að hann hefi ég kjörið mér fyrir son, og ég vil vera honum faðir.

⁷ Og ég mun staðfesta konungdóm hans að eilífu, ef hann stöðugt heldur boð mín og fyrirskipanir, eins og nú.'

⁸ Og nú, að öllum Ísrael ásjáanda, frammi fyrir söfnuði Drottins og í áheyrn Guðs vors: Varðveitið kostgæfilega öll boðorð Drottins, Guðs yðar, að þér megið eiga þetta góða land og láta það ganga að erfðum til niðja yðar um aldur og ævi.

⁹ Og þú, Salómon, sonur minn, lær að þekkja Guð föður þíns og þjóna honum af öllu hjarta og með fúsu geði, því að Drottinn rannsakar öll hjörtu og þekkir allar hugrenningar. Ef þú leitar hans, mun hann gefa þér kost á að finna sig; ef þú yfirgefur hann, mun hann útskúfa þér um aldur.

¹⁰ Gæt nú að, því að Drottinn hefir kjörið þig til þess að reisa helgidómshús. Gakk öruggur að verki."

¹¹ Síðan fékk Davíð Salómon syni sínum fyrirmynd að forsalnum og herbergjum hans, fjárhirslum, loftherbergjum, innherbergjum og arkarherberginu,

¹² svo og fyrirmynd að öllu því, er hann hafði í huga: að forgörðum musteri Drottins og herbergjunum allt í kring, féhirslum Guðs húss og fjárhirslunum fyrir helgigjafirnar,

¹³ áætlun um flokka prestanna og levítanna og öll embættisstörf í musteri Drottins, og um öll þjónustuáhöld í musteri Drottins,

¹⁴ og áætlun um þyngd gullsins, sem á þurfti að halda í öll áhöld við hvers konar embættisstörf; og um þyngd silfuráhdanna, sem á þurfti að halda við hvers konar embættisstörf;

¹⁵ og um efnið í gullstjakana og gulllampana, er á þeim voru, eftir þyngd hvers stjaka og lampa hans; og um efnið í silfurstjakana eftir þyngd hvers stjaka og lampa hans, eftir því sem hver stjaki var ætlaður til;

¹⁶ og um þyngd gullsins í hvert af borðunum fyrir raðsettu brauðin; og um silfrið í silfurborðin;

¹⁷ og um þyngd soðkrókanna og fórnarskálanna og bollanna úr skíru gulli og þyngd gullbikaranna og silfurbikaranna, hvers fyrir sig;

¹⁸ og um þyngd reykelsisaltarisins úr hreinsuðu gulli. Og hann fékk honum fyrirmynd að vagninum, gullkerúbunum, er breiddu út vængina og huldu sáttmálsörk Drottins.

¹⁹ "Allt þetta," kvað Davíð, "er skráð í riti frá hendi Drottins. Hann hefir frætt mig um öll störf, er vinna á eftir fyrirmyndinni."

²⁰ Síðan mælti Davíð við Salómon son sinn: "Ver hughraustur og öruggur og kom þessu til framkvæmdar. Óttast ekki og lát eigi hugfallast, því að Drottinn Guð, Guð minn, mun vera með þér. Hann mun eigi sleppa af þér hendinni og eigi yfirgefa þig, uns lokið er öllum störfum til þjónustugjörðar í musteri Drottins.

²¹ Hér eru og prestaflokkar og levíta til alls konar þjónustu við musteri Guðs, og hjá þér eru menn til alls konar starfa, verkhyggjarnir, fúsir til allra starfa, og enn fremur hlýða höfðingjarnir og allur lýðurinn öllum skipunum þínum."

KAFLA 29

Davíð konungur mælti til alls safnaðarins: "Salómon sonur minn, hinn eini, er Guð hefir kjörið, er ungur og óreyndur, en starfið er mikið, því að eigi er musteri þetta manni ætlað, heldur Drottni Guði.

² Ég hefi af öllum mætti dregið að fyrir musteri Guðs míns, gull í gulláhöldin, silfur í silfuráhöldin, eir í eiráhöldin, járn í járnáhöldin og tré í tréáhöldin, sjóamsteina og steina til að greypa inn, gljásteina og mislita steina, alls konar dýra steina og afar mikið af alabastursteinum.

³ Enn fremur vil ég, sakir þess að ég hefi mætur á musteri Guðs míns, gefa það, er ég á af gulli og silfri, til musters Guðs míns, auk alls þess, er ég hefi dregið að fyrir helgidóminn:

⁴ Þrjú þúsund talentur af gulli og það af Ófírgulli, sjö þúsund talentur af skíru silfri til þess að klæða með veggina í herbergjunum

⁵ og til þess að útvega gull í gulláhöldin og silfur í silfuráhöldin, og til alls konar listasmíða. Hver er nú fús til þess að færa Drottni ríflega fórnargjöf í dag?"

⁶ Þá kváðust ætthöfðingjarnir, höfðingjar kynkvísla Ísraels, þúsundhöfðingjarnir og hundraðshöfðingjarnir og ráðsmennirnir yfir störfum í konungsþjónustu vera fúsir til þess,

⁷ og þeir gáfu til Guðs húss fimm þúsund talentur gulls, tíu þúsund Darius-dali, tíu þúsund talentur silfurs, átján þúsund talentur eirs og hundrað þúsund talentur járn.

⁸ Og hver sá, er átti gimsteina, gaf þá í féhirslu húss Drottins, er Jehíel Gersoníti hafði umsjón yfir.

⁹ Þá gladdist lýðurinn yfir örlæti þeirra, því að þeir höfðu af heilum hug fært Drottni sjálfviljagjafir, og Davíð konungur gladdist einnig stórum.

¹⁰ Þá lofaði Davíð Drottin, að öllum söfnuðinum ásjaanda, og Davíð mælti: "Lofaður sért þú, Drottinn, Guð Ísraels, forföður vors, frá eilífð til eilífðar.

¹¹ Þín, Drottinn, er tignin, mátturinn og dýrðin, vegsemdin og hátignin, því að allt er þitt, á himni og jörðu. Þinn er konungdómurinn, Drottinn, og sá, er gnæfir yfir alla sem höfðingi.

- 12** Auðlegðin og heiðurinn koma frá þér; þú drottinn yfir öllu, máttur og megin er í hendi þinni, og á þínu valdi er það, að gjöra hvern sem vera skal mikinn og máttkan.
- 13** Og nú, Guð vor, vér lofum þig og tignum þitt dýrlega nafn.
- 14** Því að hvað er ég, og hvað er lýður minn, að vér skulum vera færir um að gefa svo mikið sjálfviljuglega? Nei, frá þér er allt, og af þínu höfum vér fært þér gjöf.
- 15** Því að vér erum aðkomandi og útlendingar fyrir þér, eins og allir feður vorir. Sem skuggi eru dagar vorir á jörðunni, og engin er vonin.
- 16** Drottinn, Guð vor, öll þessi auðæfi, er vér höfum dregið að til þess að reisa þér - þínu heilaga nafni - hús, frá þér eru þau og allt er það þitt.
- 17** Og ég veit, Guð minn, að þú rannsakar hjartað og hefir þóknun á hreinskilni. Ég hefi með hreinum hug og sjálfviljuglega gefið allt þetta, og ég hefi með gleði horft á, hversu lýður þinn, sem hér er, færir þér sjálfviljagjafir.
- 18** Drottinn, Guð feðra vorra, Abrahams, Ísaks og Jakobs, varðveit þú slíkar hugrenningar í hjarta lýðs þíns að eilífu, og bein hjörtum þeirra til þín.
- 19** En gef þú Salómon syni mínum einlægt hjarta, að hann megi varðveita boðorð þín, vitnisburði og fyrirskipanir, og að hann megi gjöra allt þetta og reisa musterið, er ég hefi dregið að föng til."
- 20** Síðan mælti Davíð til alls safnaðarins: "Lofið Drottin, Guð yðar!" Lofaði þá allur söfnuðurinn Drottin, Guð feðra sinna, hneigðu sig og lutu Drottni og konungi.
- 21** Næsta morgun færðu þeir Drottni sláturförn og færðu honum í brenniförn: þúsund naut, þúsund hrúta og þúsund lömb, og drykkjarförnir, er við áttu, svo og sláturförnir í ríkum mæli fyrir allan Ísrael.
- 22** Átu þeir svo og drukku frammi fyrir Drottni þann dag í miklum fagnaði og tóku Salómon, son Davíðs, öðru sinni til konungs og smurðu hann þjóðhöfðingja Drottni til handa, en Sadók til prests.
- 23** Sat Salómon þannig sem konungur Drottins í hásæti í stað Davíðs föður síns og var auðnumaður, og allir Ísraelsmenn hlýddu honum.
- 24** Og allir höfðingjarnir og kapparnir, svo og allir synir Davíðs konungs, hylltu Salómon konung.
- 25** Og Drottinn gjörði Salómon mjög vegsamlegan í augum allra Ísraelsmanna og veitti honum tignarmikinn konungdóm, svo að enginn konungur í Ísrael hafði slíkan haft á undan honum.
- 26** Davíð Ísaíson ríkti yfir öllum Ísrael.
- 27** En sá tími, er hann ríkti yfir Ísrael, var fjörutíu ár. Í Hebron ríkti hann sjö ár, en í Jerúsalem ríkti hann þrjátíu og þrjú.
- 28** Dó hann í góðri elli, saddur lífdaga, auðæfa og sæmdar, og tók Salómon sonur hans ríki eftir hann.
- 29** En saga Davíðs konungs frá upphafi til enda er skráð í Sögu Samúels sjáanda, svo og í Sögu Natans spámanns og í Sögu Gaðs sjáanda.
- 30** Þar er og sagt frá öllum konungdómi hans og hreystiverkum svo og atburðum þeim, er fyrir hann komu og fyrir Ísrael og öll ríki landanna.